
Cantabrigienſium
Dolor & Solamen:
SEV
DECESSIO BEATISSIMI REGIS
ſ A C O B I
Paciſci:
ET
SVCCESSIO AVGVSTISSIMI REGIS
CAROLI:
Magnæ Britannia, Gallia,
& Hibernia
Monarchæ.

Excudebat CANTRELLVS LEGGE, Almæ
Matris Cantabrigiæ Typographus.
MDCXXV.

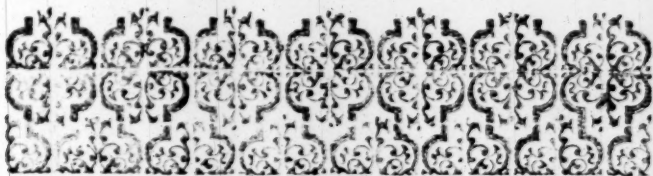
7-15

THE
JOURNAL OF

1800

THE
JOURNAL OF

2

PRÆFATIO.

U E M cernis Libellum. Lector, pepererunt *Musa* Cantabrigienses: genuit mirabilis quidam *Affectus*, ex *Morore* & *Lætitia* oriundus. Sen videas frontem, seu vocem audias, anticipem planè diagnoses originem. Nam facies, ut *Ianni olim*, gemina: Quà futuri temporis angurium capiat, sereno vultu renidet; quâ tumulum spectat (proh dolor) quàm nubila! quàm mæsta est! Neq; ipsa vox tenorem servat eundem, sed modo lugubris est, crebrisq; singultibus fracta: mox hilaritatem spirat & confidenter canit triumphos.

*N*umero paginarum certum non libuit. Nam in tanto, tam iusto omnium dolore, quis fuisset modus? Sed quemadmodum lugentis imaginem genus unâ aut alterâ lacrymulâ madidis, depingere solent: Sic nos ex immenso illo torrente lacrymarum, quas *Alma* matri expressit verissimus dolor, hanc acerram libavimus quâ ad Magni *IACOBI* tumulum parentemur.

Neq; absolum adeo videri debet, quod pauxillum argumenti lætioris admistum sit. Etenim præterquam quod eâ cognatione inter se coniuncta sunt ambo argumenta, ut alterum meminisse non possis, quin alterius cogitatio protinus subeat mentem; etiam si quis harum rerum sensus ad mentes beatas pertingat, dubitandum non est, hoc quicquid est officij, quo filium læti prosequimur, pios parentis *Mancis* non minus afficere, quàm quas defuncto per solum lacrymas.

Hæc sunt quæ nescire te nolle; iam perge.

I. M. P.

I
DECESSIO
IACOBI
SVCCESSIO
CAROLI.

In Obitum Augustissimi Regis
IACOBI.

Atenui veniam Musæ (Rex magne) parentis
Exequias lacrymis condecorare sui.
Defunctum luget nunc inæsta Britannia Regem,
Defunctum inæstus lugeo at ipse Patrem.
Extinctum queritur plorans Ecclesia Daphnin:
Heu! queror extinctum iam Decus esse Meum.
Deslet & amissum pullata Academia Phœbum,
Amisum pulla desleo veste Iovem.
Lugeat ergo suum Patronum Ecclesia, Phœbum
Musæ, IACOBVM Terra Britannia suum.
Nulla queat nostro par esse querela dolori,
Funera quæis tria sunt tanta dolenda simul.

*Hoc Epicedium Iacobus Dux Lenoxie Avunculi sui
longè charissimi, & quem Parentis loco habuit,
defuncti Regis p̃ys Manibus parentavit.
è Coll. Trin. A 1 Ad*

Deceſſio IACOBI

Ad CAROLVM Regem.

QUæ ſua deſuncto perſolvit iuſta *Iacobo*,
 Lata dat Augurijs carmina Muſa Tuiſ.
 Ecce Sophocleo geſtit reſonare Cothurno;
Carole vive diu, Carole vive diu.
 Sed quæ vix didicit Picam ſimulare, Thalia
 Hoc tantum poſſit dicere, *Cæſar Ave.*

Iacobus Dux Lenoxiæ, Trin. Coll.

Anglia lethali torpebat frigore, ſolis
 At fervore novi iam rediviva calet:
 Sceptringer aſſulget *Carolus*, qui pace gubernet
 Concordi, patris diſſona regna ſui.
 Bellicus vnde furor, triſtis cur ſævit Erinys?
 Scilicet heu Cæſar pacificus perijt!
 Militat in terris *Carolus*, felixq; triumphat
 In cœlis *Cæſar*, ſemideuſq; ſedet.

Iohannes Carey, filius & hæres Baronis Hunsdon, Vice-Comit. de Rochford in Art. Mag. Coll. D. Iohan.

De ventis antecedaneis.

Climata quid venti perſſarunt turbine noſtra?
 Quid conquaſſatus ventorum flatibus æther?
 Scilicet *Auguſti* præſenſit funera Cœlum,
 Atq; hi ſingultus, atq; hæc ſuſpiria cœli.
Auguſto Venti evaſere mala omina primo,
 Aſt tamen *Auguſto* ſint aura ſecunda ſecundo.

Iacobus Montagu Coll. Syd. Dom. Mandevil. Vice-Com. Filius natus tertius.

Quam vitam Phœnix tradit reparabilis igni,
 Atq; abit in cineres, naſcitur inde novus:
 Triftia ducuntur Phœnicis funera noſtri,
 Et novus ex eius pulvere natus adest.

Rogerus Bertie, Baronis Willoughby de Ereſby, natus ſecundus. Syd. Coll. Pra-

Præstantissimi, beata celeberrimæq;

memoria, Regis IACOBI

Epitaphium.

Christicolas, quot sunt à Christi tempore, Reges
Tempore regnandi cùm iam superâsset; in ævum
Cum Christo regnans, superavit & astra, IACOBVS.

Eiusdem,

IACOBVS hic iacet. Iacet imperij Cedrus,
Palma fidei, pacis Olea, Laurus ingeni:
Cœli favor, suorum amor, mundi stupor:
Antistes æqui, oraculum prudentiæ,
Scholæq; Lux, nutritiusq; Ecclesiæ,
Paterq; patriæ, paterq; CAROLI.

*Samuel Walfall
Præfekt. Coll. Corp. Chr.*

Domi, forisq; mundi inanium satur,
Petit beata Cœlitum sedilia,
Amor, *Iacobus*, orbis & Britannix,
Gravissimus Britannix orbis & Dolor,
Magister orbis & Britannix pater.
Titosue, Iuliosue, (Magna Nomina)
Tulitve principes quot orbis vspiam,
Eos *Britannia* triumphat vnicus
Iacobus, iste honos ei sit integer.
Minora narro; Dij tui, ne vix pares
Erant Homere; Numina æstimes licet,
Dij, solo poloq; Dignior frui.
Serenus & benignus absq; Nube sol,
(Ne sol quidem esse liberalior queat,)
Severus almæ at æquitatis arbitrar;

Alijs Themis fuit, ſed ipſe Lex ſibi.
 Scientia abdita, & ſtupenda poſteris,
 Neq; iſ minore perſpicax Acumine;
 Adempta palma literariæ rei, vt
 Apollinem daretq; Athenas armulas.
 Super ſed adde, & ingeni beati opes,
 Et expolita plura ſcripta regia,
 Nec illa deleatve, diruatve edax
 Vetuſtas vlla vaſtitatve temporum.

Dei reapſe Imago viva honoreq;
 Fideliter tenens tuenſq; creditam
 Sacram fidem, Patrumq; Sanctitudines;
 Styliq; nobili aſſerens acumine,
 Trophæa deq; te erigens perennia,
 Superba ô Septimontium, & mero tuo
 Sophiſtico, Suiticoq; tagmate.

Manu almâ iſ, atq; myſtico chariſmate,
 Pol iſtud additum eſt, probante ſed Deo,
 (Amoris Indicem meri dedit Deus)
 Medetur ægro, vt efficace Pharmaco.
 Salutis ergo natus, Otho tertius
 Vt alter, orbis Ille Mirâ dictus eſt.
 Sua vnicuiq; gloria eſt, ſuiſq; Honor,
 Togata, amica pacis, alma ſecula
 Et aurea hæc creâſſe, gloria eſt tua,
 (Iacobe Magne) nec tacenda poſteris.
 At heu viſſitudo ! en hiſ fugacius,
 Nihil! ô Carnis, orbis, imbecillitas;
 Status, graduſq;, ſpirituſq;, gloria &
 Repens recedit omnis, omniſ avolat:
 Homo Caduce, præbet exitu cito
 Videndum, humo ſati loves, quid ij ſient;
 Dat hiſ ſuperba Iura febris Impotens;
 Dies; minus quid; Hora vana; gloriam &
 Miſella gaudia omnia, arcta ærminat.

Successio CAROLI.

Homo Caduce, quin & has tuens vices,
Beata somnia ambias; superbias,
Opiniis inficiæ impetu levi.
Caduce Homo at stupefce; Tuq; define
Iambe mi, dolere enim haud satis vales,
Deum precare, *Carolus* vt suis, suum,
Diuq; sospitem, & superstitem velit,
Novum Decusq; , *Principem Platicum.*

Iubar salubre *Carole*, ô diu precor,
Diuq; splendeas, serenum & Inclytum,
Tuæq; *Lumen alterum Britannia*,
Decus perenne posthumis Nepotibus!
Diu recumbat in tuam vt *Britannia*
Secura curam, opemq; [principum optime]
Et ipse regium patris thronum vt petis,
Virente, vere, vita, & Anni, & optima
Spei, tibi perinde, (ô seculi decus,)
Benigniore sorte, sit *Perenne ver*,
Sit atq; Amantitas beata maximè.

E. Travers. Coll. Christi; S.T.D

IN
DECESSOREM IACOBVM PARENTEM,
ET
SUCCESSOREM CAROLVM FILIVM,

Utrumq;
Stupendi Meriti Monarcham, atq; omni
Tiulo longissimè maiorem.

AT ô Sororum quicquid ad Gratz sacros
Fontes sedetis, Ingeni,
Et Literarum Præfides; Frustra meæ
Lyræ indidistis dextera.
Nondum gemello spiritu doctum modos

Inire tam contrarios,
Me Vatribus veſtris vel hic non inferi,
 Vel hos minus cognoscere
Divos oportuit, *Iacobum & Carolum.*
 Ah! quid poteſt plectrum? levis
 Stylus quid? Impareſq; rebus hætitans
 Lingua allaborabit modos?
 En ipſa mens mihi intimis in ſenſibus
 Neſcire, quod ſcit, cogitur:
 Adfectuumq; duplici certamine
 Mirata ſeſe diſtrahi
 Iuſtos Triumphos inter, & Lugubria,
 Haud ipſa ſufficit ſibi.
 Quin Vos, per omne quod futurum ducitis
 In ſorte veſtræ Gloriæ,
 Reſumite hanc lyram, precor; Et alijs melos
 Hoc imperate, qui minis,
 Iactura quid ſit Regis omnium Optimi,
 Intelligant, quævé omnium
 Vota Optimo ſint nuncupanda Principi;
 Seu lacrymer, ſeu rideam,
 Stuporibus *Me* perfrui interim meis,
Heroum in hoc verè *Pari*
 Incomparabili, ſinatis, ô Deæ.
 Quòd ſi ſuum concedere
 Iuſto ſtupori non placet ſilentium,
 Diſto ſat hoc ſit vel brevi,
 (Quod nec ducentis congruentius tamen
 Metris licèbit dicere;)
 Senſus vtut referre mentis abſitos;
Tanto Parenti Filium
Tantum, Iacobo Carolum ſuccedere
Oportuit, vel neminem.

Vox ex abrupto erat Stupentis,
 Illacrymantis, Triumphantis,
M. Wren Ant. Pomb.

Diri-

Diriguiſſe ferunt Nioben in Marmora, natos
 Cū iaculis fixos vidit Apollineis.
 Quā ſalix Niobe eſ marmor iam facta, peremptis
 Pignoribus Tumulo cui licet eſſe Tuis!
 Invidet ecce tuo gembunda Britannia fato,
 Marmoreamq; cupit ſe fieri ſtatuam,
 Vt Mauſoleum poſſit decorare *Iacobi*,
 Quem telis petijt ſævus Apollo ſuis:
 Et fato ſimilis lacrymarum fonte perennes
 Diſtillet vitreo marmoris inſtar aquas.

*In inaugurationem Sereniſſimi Regis
 CAROLI.*

Fallor? an Ætheriā *Iacobus* veſcitur aurā,
 Geſtat adhucq; ſuā ſceptra Britanna Manu?
 Cūm vigeant noſtris Saturnia ſecula in oris,
 Anglos Paxq; beet, Liber & alma Ceres.
 An ſic fata volunt? *Iacobi* & filius iſdem,
 Quēis Pater, auſpicijs naſcitur imperio?
 Aggrēdere ò Magnos igitur, Rex *Carole*, honores
 Chara Deūm Soboles, Cūraq; magna Deūm.
*Elisabethæ*as vt Patris oliva Cupreſſus
 Vicit, ſic cedant ſceptra paterna Tuis.

Ant. Topham S. T. D. Coll. Trin.

Quid Mauſoleo deſixus in aggere pendes?
 Magna licet, Manes non capit urna ſuos.
 Relligio, Muſæ, pax, & prudentia, iuſq;
 Humani non ſunt ſeminis, aut tumuli.
 Aſtra petunt agiles quibus eſt cœleſtis origo:
 Putrem ſpernit humum chara Deūm ſoboles.
 Intereā valles, montes, Parnaffia rupes
 Mœret, & in falſas tota liqueſcit aquas.

Vidit,

Vidit, & à ſumma miſeratus Iuppiter arce,
 Terra metu, dixit, parce Britanna tuo.
 Que Pater avexit moriendo gaudia cunq;
 Regna dabunt nati fertiliora tibi.

Hen. Mowltome Coll. Regal.

TRiſte aliquid lætis intervenit, vſq; adeò non
 Sincerum, & ſimplex vllum amat eſſe bonum?
 Læta parabantur nato ſponſalia Regis,
 Regem ipſum ſubitò ſuntulit atra dies.
 Turbavit lætos priùs altera fors Hymenæos
 Cùm Berecynthia iam tibia iam caneret.
 Felix at princeps, & tu Rex optime felix
 Non minùs, haud quicquam deſuit alterutri.
 Maturus pleno ſucceſſit tempore patri
 Filius, optavit tradere ſceptra pater
 Huic tali, tali ingenio qui præditus eſſet,
 Cognitus à puero regium habere animum:
 Qui caput inſigni Diademate cinctus honeſtum,
 Mox vertit luctum in gaudia magna brevem:
 At genitor rex natus erat: paulò minus illum
 Et Regem vidit Sol hominemq; ſimul,
 Qui vitæ Regniq; annos totidem numeraret,
 Summæ, ſi fortè, haud integer vnus abeſt.
 Bis ſex luſtra ſat eſt, regnum obtinuiſſe quietum:
 Rara auis, & paucis contigit hoc alijs:
 Septem terq; decem tenuit Chaledonia meſſes:
 Accepit Regem hinc Anglia terra ſuum:
 Tum ſpatium par nacta, vbi ſeſe extendere poſſet,
 Conſpicua eſt virtus illicò facta magis.
 Forſitan immodica eſt largitio viſa quibuſdam.
 Naturâ nimiùm quippe benignus erat:
 Sed laudem non magnam in tanto Rege meretur
 Si ſit frugalis, peccet in hæc potiùs,

*Cic. pro Rege
 Dicitur.*

Provexit

Successio CAROLI.

9

Provenit multos: inopes ditavit amicos:
 Regibus hæc semper gloria summa fuit:
 Impia sacrilegi compescuit arma furoris
 Quod fieri potuit, pacis & autor erat,
 Externisq; suisq; Ergo nunc præmia adeptus
 Pacificorum in pace quiescit ovals:
 Maiora spolia, & plures de pace triumphos
 Promeritus, quam quos horrida bella iuvant:
 Pompilius nisi si minus est mirabilis illo,
 Qui pater & primus conditor Urbis erat:
 Armipotens armis firmavit hic: ille severis
 Legibus imperium & religionem novum:
 Ille regens populum tranquillâ pace beatum,
 Non cum finitimis bella cruenta gerens:
 Nec te præteream, maior laus omnibus vna,
 Quod bene coniunxit regna dirempta malè:
 Sæva duellorum certamina, sæpe feroces
 Genteis vexabant finitimasq; duas.
 Hanc deus & melior litem Rex ipse peremit
 Concordes iungens scedere perpetuo.
 Anglos atq; Scotos nova nomina bellatorum
 (Namq; hoc semen, & hæc huius origo mali)
 De medio tolli iussit, veteresq; Britannos
 Rettulit, ut nomen consociaret idem:
 Quis non prætulit divinis omnibus vnum
 Consilium hoc tantum tamq; salutiferum?
 Ergo manebit honos huius per secula facti,
 Nec famam extinguet longior vlla dies:
 Iam quid devotum meo rem studio pietatis?
 Hic Virtutis apex, omnium & hoc caput est;
 Hæc b Dijs charus erat (quis non fateatur?) apertè,
 Ereptus toties tot scelerum insidijs.
 Effugit ille manus (quod prodidit ipse) nefandas;
 Dum matris clausum in ventre necare parant:
 Hæc solatia nos meditamur inania nobis:
 O Rex sancte Vale, stat sua cuiq; dies.

α εν δολχομένωι.

β παντες εν θεο-
 φιλίαι.

c In Monumento
 ad Præf. spectat

B 1

Stelliferi

Stelliferi nunc Omnipotens Regnator Olympi
Viſere cum Divis regna ſuperna dedit.

Οὐχ ἅμα τοῖς θνητοῖς εὐδαιμόνα πάντα τέτυκται
χωρὶς τῶν θνητῶν ἀθανάτων τε θεῶν.

* Ἀμβλῶ δ' ἢ κείνοισιν ὁ ἄρα δὲ εὐρύς ἐν εἴῃ,
Οὐδ' εὐδαιμονίης εἴ τις ἔχῃ τὸ πέρας.

* Ἐς μὲν εὖ πολλοῖς· ἡ μοῖρα δὲ πᾶσιν ὀπωιδὴς·

* Εἰ τί τις ἦν βασιλεὺς, εἴ τε περιχερδὲς ἀνὴρ·

Βλάπτει δ' ἔδδ' ἐν μοῖρα τανηλεγέῃ θανάτοιο

Τὸς ἀγαθὸς κέρδ' ἢ μάλλον ἔγχετο μέγα.

Πρόξεν' εἰρήνης θαλαρᾶς πατρωμέν' ἡμῖν

Πᾶσι τὲ τοῖς ἄλλοις ἦν Ἰέκωβ' ἀναξ.

* Αὐτὸς ἀνιθεῖν ἕκας πολέμους τι μάχας τ' ἀπερύκων

* Ἀγοῖσι σαρδηνήσυχιν ἴσθον.

Ληγῶν μὲν γαῖαν, κατὰ τοῖς ἄνδρ' ἀλάσταν

* Ἐξεκάρη, φέρων εὐρυαῖαν ἀγλαίαν.

* Εἰρήνην τ' ἀγαθὴν κυροῖέρον· ἦν ἅρα πολλῶν

* Ἀντικρυσ πόντων ἱρμα σάλινομένων.

Πρὶν δ' ἔρις ἦδε κυλοῖτο ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

* Ἐδρεσι Ληλαίοις παρ' ἑλύνθησαν οὐδ'·

Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιθ' ὑλκίων ῥέει αὐδῇ.

* Ἐξέτο δ' οἱ πειθῶ χέλιεσιν, ὡς Περικλῆϊ.

Δὴ τότε ἔβλ' ἔνσαν βαλεῖματα κεδνὰ, λόχοι τε,

* Ὅπλα καὶ ἡσυχίῃ πρὶς ποταμὸν ταῦτα πέλει.

* Ἐπὶ δ' ἀπὸ πάντων πρὶν γὰρ καλὶ γόλοιο, καὶ ὄγυι' ἔπειτα

* Ἀλλ' ἔπειτα, ὅτε καὶ πολλ' ἐπεμυθέοιο.

Πολλὰ δὲ συμβαίνει παρὰ τοῖς ἄνδρ' ἀνθρώποις

* Οὐδ' ἐστὶ σαρμὴ πρὶς ἑλύνθησαν.

Nestor apud Homer. Iliad. 9.

* Οὐδ' ἔπειτα ἡμέτερόν γε νόον· μάλα καὶ τοῖς ἔγχετο.

* Πολλ' ἀπεμυθέοιο.

* Εἰ μὲν ἐπιτυχὴς πεπείνηται, καλῶς ἂν ἔχοι. εἰ δὲ μή,

τὸ γῆρας καὶ νόσος τῶν αἰτίων ἔχεται.

Andreas Dawkins, Hellenismi professor
regius Cantabrigia.

In Augustissimi Regis Iacobi funus

Olympia.

Quem Charites, Musæ, clarissima stemmata, virtus,
 Quem pietas, & prisca fides, prudentia summa
 Formarant rebus magnis, sceptrisq; gerendis,
 Tolleris humanis heu rebus Magne Iacobe:
 Scilicet & sceptris non notunt parcere Paræ.
 Ergo te meritò lugent Ecclesia, Tempia:
 Ora rigant Musæ, lacrymas Academia fundit.
 Sed licet eripiant Te terris invida fata,
 Mens tamen alta volat superas properanter ad ædes.
 Sanctorum miscenda choris, animisq; beatis.
 Fama itidem nescit gestorum cedere fatis,
 Non pacis studium, non veræ Religionis
 Sanctus amor, felix triplicis non vnio sceptri,
 Ingenijvè tui monumenta perennia quovis
 Ære magis, certò seros aditura nepotes.
 Illud & in summis meritis, quòd prole beàtti
 Regali Britonæ: moritur non ergò Iacobus,
 Phœnicem insequitur Phœnix, Rex Carolus, alter:
 Tu pater omnipotens superi Regnator Olympi
 Da Phœniceos vt vivat Carolus annos.

*S. W. Profess. Theolog. D. Margar.
 & Coll. Sidn. Magister.*

Quem pietas, iusti studium, clementia, docti
 Cura chori vehemens, nec non prudentia summa
 Ornârunt regem, sophiæ qui exarsit amore,
 Iacobum tristi sublatum morte dolemus.

Inignem pietate virum, quin pacis amantem,
 Prudentem, iustum, doctum, summeq; benignum,

Fortem, magnanimum, Divino munere clarum,
Iacobus Carolum regem ſuccedere, latum.

*Thomas Harrifon Collegij ſancta, ac indi-
 vidualis Trinitatis Vicè-magiſter.*

ET Reges obeunt. Mors ſceptra ligonibus æquat.
 Solus Rex Regum manet immortalis in Aulâ
 Cœleſti; æternum ſic permanſurus in ævum.
 Hoc nulli Regum voluit ius eſſe minorum.
 Terrenum poſuit magnus Diadema *Iacobus*,
 Ut fieret maior cinctus meliore Coronâ
 Rex in perpetuum, felix ſuper aſtra triumphans.
 Ille nihil paſſus damni: Iactura refleſcit,
 Quæcumq; eſt, in nos: ſed & hæc iactura ſecundam
 Invenit tabulam dextro ſub numine fauſtam,
 Quâ mediante ſumus tuti, portuq; recepti.
 Phoenix Phœnici ſucceſſit: Regnat vterq;,
 In terris Phœnix *Carolus*, Cœliſq; *Iacobus*.

Occubuit *Fidei Defenſor*. At illa Patronum
 Lætabunda novum naſta eſt, orbata priore.
 Quàm multum debet noſtra hæc Eccleſia ſummo.
 Vltrò pro nobis fecit qui tanta; Iehouæ!
 Illius hoc opus eſt: Illi ſit gloria ſoli:
 Qui voluit ſimili ſimilem ſuccedere Regem.
Aſpice venturo latentur ut omnia ſeclo!
Aurea Saturni redeunt iam tempora cani:
 Imò magis *Caroli* incipiunt; quippe illa fuerunt
 Fiſta; ſed hæc verè ſperamus vera futura.
 Multum habet vnde queat gens exultare Britanna,
 Principe quòd Princeps penſetur; ſic ut in vno
 Quicquid perdidimus, plenè reparetur in alt'ro.

W. Power

Elingui

E Lingui Croesi nato, mucrone corusco
 Armatum in patriam cū videt ire necem,
 Reddita vox subitō est, & quæ natura negārat,
 Consciū elicit turbida verba dolor:
 Sic mihi quem multo iam tempore nulla sororum
 Visit & ingenuam suppeditavit opem,
 Quæ natura negat, dedit ingens carmina luctus,
 Et fastiditos cogit inire modos.
 O ego quā vellem potius tacuisse, nec vnquam
 Tam fera tristitiæ signa dedisse meæ!
 Tuq; tuis regnis, nos te poteremur ovantes
 Rex *Iacobe*, quibus nil nisi luctus inest.
 Sed concessisti fati, concedimus & nos:
 At non flere nefas, quæ reparare nefas.
 Ergo, qui facit in subitos erumpere luctus,
 Cogit & hos luctus comprimere ipse dolor.

I. S. C. Regal.

Incassum tristes Elegos meditare Poëta:
 Nam cum Rege suo mortua Musa silet.
 Parca, *Iacobeæ* rupit quæ stamina vitæ,
 Metrorum pariter fila caduca scidit.
 Extinctum nequeunt crudeli funere Regem
 Carminis extincti conceleberrare modi:
 Lacryma spissa linat chartam, fiatq; litura;
 Cū casu in misero littera nulla fluat.
 Quod si flebilibus via libera versibus esset,
 Immensum campum posset habere dolor.
 Nonne vides, Vno iam rege cadente *Iacobo*,
 Dammorum acciderit quā numerosa cohors?
 Haud facile, aut promptum est exordia sumere prima,
 Extremis cū sint omnia tacta malis.
 Prima tamen facies occurrit mœsta Sionis,
 Cuius apud Regem maxima cura fuit.

Scilicet hunc montem ſtabilem, pietate fideli,
 In ſtabili poſitus reddidit ipſe throno.
 Si qua fides: Tutor Fidei meritiffimus audit,
 Parte omni qui ſic textit, & arte Fidem.
 Scilicet hanc Lingua defendit divite venâ,
 Conſilio Mentis, dexteritate Manus.
 Doctrina Fidei quò prompta pateſceret auris,
 Iugiter in ſanctâ pes pius æde ſtetit,
 Ipſa etiam ſacris deſervijt Aula, dicata
 Eloquijs, precibus, colloquijsq; ſacris.
 Nec loca luſtravit ſolùm pietate *Iacobus*;
 Sed legit ſacros, inſtituitq; dies.
 Nempe Dei Regum ſupremi vindicis, arctis
 In rebus, plenam viderat antè Fidem.
 Ergò fidem ſummo voluit præſtare Patrono;
 Talia grati animi dùm monumenta ſacrat.
 Has meritò poterit laudes Altoris adempti,
 Et totidem queſtus dinumerare Sion.
 Nec tantum queritur funeſtam Eccleſia ſortem:
 Publica res, triſti ſquallida clade, gemit:
 Contenta exoſas Aſtra æa reviſere terras,
 Iudicium Regi Juſtitiãq; dedit.
 Candida Pax, nullo Bellonæ rupta tumultu,
 Complexa eſt lætum, firma, potensq; ſolum.
 Sumpſerunt hilares ingentia munera Muſæ;
 Et ceſſit meritis vndiq; dignus honor.
 Illa fuere priùs: Nunc pro virtutibus illis,
 Triſtitia creſcit ſpiſſa feraxq; ſeges.
 Rex tamen interea, ſcalâ portante *Iacobi*,
 Altera cum ſuperis, altaq; regna ſubit.

In diem obitus.

I *Iacobe* prime, claudis ultimum diem:
Iacobe ſexte, ſeptimo die cadis.
 An evenire ſanctior queat dies?
 Ducemq; ſanctitatis integerrimum,

Beatitatis ad perenne Sabbatum,
In alta regna qui referret, aptior?

Quid ô Camænar, ripa quas Cami nutrit,
Deslere regem sic superfluis pennis,
Cordi est? Honores ille, propria pennâ
Meruit perennes, adijci quibus fas est
Nihil: Calamitas alia si *Iacobe*
Morte accidisset nulla, luctuum summam
Sola hæc calamitas attulisse censenda est;
Quodd calamus ille regis inclyti cessat;
Quo nemo dignum strinxerat, parem nemo.

VIXIT IACOBVS: CAROLVS VIVAT: Satis

Laudum precumq; crederes datum; nisi
Quodd ille dignis laudibus nunquam queat,
Memorandus, ora per virorum currere;
Et dignus hic sit precibus immensis, Patris.
Felicitatem vt assequatur æmulus,
Felicitatem vt donet, æmulus Patri:
Sibi vt perisse sentiant gentes nihil,
Nisi nomen vnum, sed nec illud integrum;
Quodd nempe, adempto pro *Iacobo*, *Carolus*,
Carolus at ipse, quodd *Iacobus* regat,
Ita res secundæ à *Carolo* Primo fluant.

Andreas Woode Sacius D. Ioh.

Ergo & pupillum Clerum, populumq; Britannum,
Ergo scholas nostras deseruisse libet?

Nec Clerus precibus, populus nec amore moratur,

Nec Schola te lacrymis (prime *Iacobe*) tua?

Ergo vnâ moriamur, & invidemus honorem

Turbæ, cui dudum fata dedere mori.

Dulce mori tecum, sequimur te in regna superna

Cum dabitur tandem scala, *Iacobe*, tua.

Interea mœstas solabitur vtraq; Musas

Regia progenies *Carolus* atq; *Liber*.

Ægid. Baden C. C. C.

Non-

Nondum lugubrem Miseranda Britannia formam
 Deponis, quâ Cæsareis sub fascibus olim
 Induta es? tum te matronam turpiter atram,
 Mœrentem pullâ succinctam Veste, capillis
 Sparsis, Oceanum lacrymarum ob tristia fata
 Vndiq; fundentes oculos, quo brachia lassa
 Tantum non submersa moves, cœlumq; tueris,
 Descripsit Victor Romanus: & illa doloris
 Præsentî à luctu non multum abludit imago:
 Hoc tantum dispar, quod tum de Cæsare quæsta es,
 Nunc (meminisse piget) nunc de non Cæsare quæsta es,
 Atq; hæc fertilior longè seges altera quæstus
 Luxuriat, Vastiq; novum maris æquor arandum est.
 Exul Agenoreâ namquis de stirpe creatus
 Anguineos nostris, lethalia semina dentes
 Seuit agris, cladis dira incrementa futuræ?
 Aut fera fatali de pyxide fudit in orbem
 Funestas Pandora faces? Libitinæve tandem
 Delicias facit, & vulgaria fercula temnens
 Regali gestit pretioso sanguine pasci?
 Non *Hamiltonius*, nec vterq; *Lenoxius* Heros
 Queis pia divinis ardebant pectora flammis:
 Non *Nottinghamius*, *Belfastius*, aut *Sackvillius*,
 Pignore cum charo vel *South-Hamptonius* vincti
 Sufficerent? Quem das finem Libitina dolorum?
 Quod tendes? vasto guttur distendis hiatus,
 Utq; lupus perstas dulcedine sanguinis asper:
 Cæsareumq; petis iugulum, quod corpora tradas
 Tergemini regni mœstis exanguia bustis.
 Sperâsti erepto *Palinuro*, & in æquore merso
 Atq; gubernaculo fracto exundante procellâ,
 Cui datus hæcebat custos, cursusq; regebat,
 Nostra quod expoliata armis, excussa magistro,
 Deficeret tantis navis surgentibus undis:
 (Qui non deficeret clavum nisi prætinus orbem

Exci-

Exciperet pius *Æneas*, *Geminiq;* repente
 Fulgerent fratres, perlucida sydera, nobis.)
 Sed quis sustineat tanti momenta doloris?
 Non humero torquens axem, non cœlifer Atlas.
 Dic vbi, mors truculenta, secundum auferre *Iacobum*
 Terrarum è gremio possis, soliòve superbo?
 Dic vbi flos alter Clarius, suadæq; medulla
 Confimilis? linguam quis sic innectare tinxit?
 Sic quis Vrinator naturæ arcana retexit?
 Seu te Triptolemi serpentes altivolantes
 Traxere, aut totum Cybele circumtulit orbem,
 Aut quo Bellerophon Musarum prodidit vndas
 Vngula equi: Phœbusq; suas tibi flectere soli,
 Quas malè tractârat Phaëton, concessit habenas;
 Hæremus taciti: doctrinæ maxima nostræ
 Laus angusta tibi, spatiosa volumina nobis
 Sunt argumento folijs æquanda Sibyllæ.
 Cuius enim à calamo defluxit principis vnquam
 (Appello monumenta annalibus eruta priscis
 Et longâ serie signantes tempora fastos)
 Melleus Euphrates, torrens rapidissimus, omnes
 Sectæ perumpens obices atq; vndiq; sternens
 Romuleæ, vel qui compescuit arma minasq;
 Seu *Bellarmini* fuerint dudum *Arminijvæ*,
 (Namq; habet haud falsum consensus nominis omen.)
 His nuper monstris ecclesia inœsta marinis
 Exposita est, durâ scopulis religata catenâ.
 Sed tu devotæ miseratus virginis, ales
 Accedis *Perseu*, balænas conficis, almam
Andromedam exolvīs vinc'lis, & *Gorgone* victa
 Servas incolumem Sponsam, fortissime Princeps.
 Turrigeros humeris *Marti* sacros elephantos
 Duxisti domitos pariter, stimulisq; subactos
 Iunx'ti Cæsareos currus ad templa vehentes:
 Sic tu quâ possent muniri sceptrâ, docebas:
 Nam non mobilibus nituntur regna columnis,

Non *Craſi* gazis, populivæ examine denſo,
 Nec ſi rex, vaſtram fallendi noverit artem.
 In cœlo regni ſed fundamenta locanda:
Illa Syracuſis non conquaſſare valebit,
 Hæc *Pyrinus pulvis* non conquaſſare valebit.
 Per te ſub patulæ ficus vitifq; canebant
 Tegmine *Brutigena* cœleſtia cantica læti,
 Atq; *Caledoni* ſaltus latuère ſub umbrâ
 Poſt deſolatos ferro, flammâq; penates.
 Cùm lyra nativo ſqualleret *Hibernica* tabo,
 Lugubreſq; modos ageret; cumq; vndiq; fracta
 Diſcordes raucoſq; ſonos daret; ipſe, *Iacobe*,
 Omnia componis, nervos diſtendis (*Apollo*)
 Adq; melos numeroſq; tuos ſtupet *Orpheus* ipſe.
 Singula non memoro, ſed tecum gloria noſtra
 Subſtitit, atq; alium tecum volitavit in orbem;
 Non aliter quàm cùm (v't perhibent) verſutus *Vlyſſes*
Palladis obſeſſâ *Danaïs* ſubduxit ab arce
 Cœlitus elapſam effigiem, ſic *Pergama* vincens:
 Tum primùm *Phrygi* ſine vi cecidere, ſine armis.
 Et meruit tum Troia capi: nec victor *Achilles*,
 Aut *Agamemnonia* tantum poſuere *Mycenæ*.
 Tecum vnâ columen patriæ, ſic gloria noſtra
 Hæſit, & infauſtam tecum migravit in vrnam.

A Ccipe, quæ pietas, patrijs quæ Manibus vnâ
 Noſter cum tenui farre litavit amor:
 Accipe, tam ſacro ſtirps non indigna parente,
 Noſtraq; connectas triſtia damna tuis.
 Omnibus ex æquo dolor eſt, exundat in omnes.
 Anguſtos fines ſanguinis exuperat.
 Eſt pedibus iactura prior, mens quando recedit:
 Nunquam cor ſolam dixerit eſſe ſuam:
 Occaſum citius vallis perſentit opaca
 Solis, quàm quæ ſunt montibus alta iuga.
 Græcia tranſoſſum cùm deploravit *Achillem*

E numero *Pyrrhus* pars quotacumq; fuit?
Orbatiq; sumus nos charo patre, Britannos
Dicatur solus qui genuisse suos:
Charior ille fuit nobis patre, spiritus oris,
Dextra, caput, cor, mens, omnia solus erat:
Ergò *Iacobides* non patrem, luge *Iacobum*,
Plus proprio cuivis patre *Iacobus* erat.

Car. Chauncy Bac. Theol. Coll. Trin. Soc.

Academia Cantabrigiænsis.

At ô Divis ascite *Iacobe*
Vulnera quanta mihi, gaudia quanta creas?
Vulnera præpropero quot adauges anxia letho,
Integra tot *Caroli* gaudia reddis ope.
Ast Ego Musarum nuper regnata Parenti,
Et simili Proles continuata vice,
Quamlibet ambiguo succurrant carmina *Phebo*,
Dum mihi mœsta parum, nec magè læta placent,
Attamen erumpam: patrio nec Granta dolore
Parcior exiguo vortice volvet aquas,
Gaudia si placeant, largo fluat agmine lætus:
Si lacrymæ, lacrymis auctior annis eat.
Absit ut ingrato Patris sub funera cantu
Crudeli violem vulnera lætitiâ.
Absit ut incauto Nati sub munera planctu
Iniusta violem gaudia mœstitiâ.
Quid faciam? plorem, an nê canam? Patriæ nê carebunt
Funera mœstitiâ, munera lætitiâ?
In dubio mens est. Pietas accedit utriq;
Et tamen alterutro deficit officio.
Quid faciam invêni. Testetur gaudia fletus,
Et dolor adversâ se tueatur ope.
Nempe suos etiam fundant cum gaudia fletus,
Mœstitia lacrymas gaudia mista dabunt.

G. Boswell Coll. Ies. Soc.

Sen. Acad. Procur.

Qua miſeros lamenta manent, quæ fata Britannos,
Sol Solis medio cum cadat ipſe die?
Sol cecidit, ſed quod Solem nox nulla cadentem
Excipiat, virtus (*Carole Magne*) tua eſt.

T. Bayly Regal.

Arbiter Europæ, Pacifq; haud frigidus Author,
Non ſibi ſed Mundo providus, Heu cecidit!
Externi hunc plorantē Duces: Gens ſubdita pro Te
Pro te Animas mallet fundere, quàm lacrymam:
Regnat & in Cælo Pietas; Doctiſſime Regum,
Sanctius ambivit nulla Corona caput.

Si Terras, Rex fauſte, Tuas numeramus, & Vndas:
En tria ſunt tantum Regna reliſta Tibi;
Si, Rex magne, Tuæ numeramus gaudia plebis,
Nefcimus quot ſint ſubdita regna Tibi:
Carole, regnorum quot donas millia, nefcis;
Carole, dās vno millia multa die;
Nam ſplendore Tuo lætus ſe quiſq; Coronat;
Et regnum in Regno ſperat habere Tuo.

Tho: Goldfinch Trin. Coll. Soci

Britannia: Execratio, Febris ſacraſſimo Regi

IACOBO lethalis.

Febriſ improba, ter ſceleſta febris,
Tun' ardentius æſtuans furenſq;,
Tantum flagitium auſa es occupare
Iacobi, ſacrum integrumq; pectus?
Pectus candidius, beatiuſve,
Quo non Sol oriens euetur vſquam.
Ah! nefcis Furia omnibus perofa
Quot vexas miſeram malis tremendis!

Que

Quæ mi præsidium meæ salutis,
 Quæ vitæq; simul ducem patremq;
 Vno surripis impotente morbo.
 Quis mihi numeret suāvitates,
 Quis sperare nefas suāuiores?
 Quis mihi numeret beatitates
 Quis sperare nefas beatiores?
 Quæ superstitute te, *Iacobe* sancte,
 Beātunt teneros meos alumnos.
 Quis mihi numeret graves dolores,
 Quis dolere nefas magis dolendos?
 Quis clades varias, pericula multa,
 Quis timere nefas magis timenda?
 Quæ nunc lumine te, *Iacobe*, casso,
 Inundant teneros meos alumnos.
 Quin tu pessima, terq; inauspicata;
 Quid tibi & Domino meo *Iacobe*?
 Pro quo mille velim subire morbos,
 Pro quo mille velim subire mortes.
 Redde mi Dominum meum *Iacobum*.
 Pallida an cupis insidere fronti?
 Pallens frontibus inside reorum.
 An vires gelidas probare gaudes?
 I, iuva *Æthiopes* nimis perustos.
 An vires calidas probare gaudes?
 I, torre *Rhodopen* nimis rigentem.
 Quid tibi & Domino meo *Iacobe*?
 Cur vrisq; , vorasq; , congelasq; ?
 Cur hunc surripis impotente morbo?
 Redde mi Dominum meum *Iacobum*.
 Pro quo mille velim subire morbos,
 Pro quo mille velim subire mortes.

Quæb. Prinsep Coll. Regal.

Ippiter è summo speculatus culmine cæli,
 In terras oculos conijcit ambiguos :

Extera

Cætera dùm ſæuo ſquallentia ſanguine vidit;

Sola Britannorum hæc inſula tuta fuit.

Qui ſimul adſtiterant, miratur turba Deorum;

Quærit, an ex vndis inſula tuta foret?

Non, ait Omnipotens, verum ſapientia Regis

Regnis ad Pacem ſufficit vna tribus.

Haud credunt Superi: placet experientia cunſtis:

Rex fatiſ ceſſit; mox ſonuerè tubæ.

Ergone in æternum noſtras Pax alma relinquit

Terras? atq; tuos deſpicis Angligenas?

Ergone marceſſent oleæ? ſemperq; virentes

Marceſcet laurus dilaniata comas?

Sic viſum eſt Superis; dum triſtia Numina miſcent

IACOBI funus, funere cum Patriz.

Occiduis latè fulſit regionibus aſtrum,
Æmula lux Phœbo, dum fuit illa, fuit.

Huc ſoliti ſpectare, ſuos conuertere curſus

Gaudebant Nautæ, fidus ad occiduum.

Qui vaga regnorum fulcabant æquora Reges

Hinc petere auxilium, conſiliumq; ſolent.

Imperijs tria regna ſuis, at cætera mundi

Rexerat exempli lumine Pacificus.

Heu quæ tempeſtas! heu quàm nox ingruit atra,

Sidus cum terris occidit occiduum!

Terrarum Domini mundi clavumq; tenentes,

Naufragium metuant cùm Cynofura cadit.

Richardus Loe, Aula Clar.

Flos dudum iuuenis; iuuenta florens:

Flos ò Regiæ; floride indè iam ò Rex:

Nullis grandinibus reuſus, æſtu

Nullò decide marcidus; nec yllâ

Manu carpere, flos, malâ, malignâ!

Quin

Successio CAROLI.

13

Quin tu, flos, genitalis, ô, Favoni
Aurâ vivificante mulceare !
Firmere, ô, radio fovente solis !
O. Salubribus imbribus rigere !
Flos florem, folium, ferensq; fructum,
Flore, Floride, flos future floris.

Eiusdem aliud.

Votis annue, Numen ! ô Deus, qui
Unicâ • vniter vnitate es vnus:
Triplici & sine ternione Trinus.
Votis annue ! tum indies ad aram
Faxo rite, adolendo gratiarum
Thura, ac iugiter imbuendo Laudis
Pio è pectore victimâ incruentâ.
Votis annue ! perpetiq; nomen,
Mactum Laudis adoreâ, beatum
Trâsmittam modulatu in æva. Votis
Qui Trin-vnus es, annue, Vni-trinus !

Eiusdem aliud.

Patria Iacobi: modò non commortua morti;
Dum Verus Regnorum hæres, laudisq; paternæ,
Carole, succedis solio; rediviva resurgit.
Oh, fit iò: Luctus, Lux: heu, tu: plangere, plausus:
Carmen, *χάρμα*: liber, liber: fit musica, Musa:
Voces, vocales: vitalis. vita: renata,
Natio: flos, florens: populus, ceu pópulus ingens.
Ecce solum! ecce salum! cœlumq; salusq; videntur:
Angelica, Anglia: Scutum, Scotia; Hibernia, Verna:
Ὀλβιον, Ἀλβιον: est *Πρωτανία*, Britannia: civis
Quisq; b μά-καρ εἶλε est: & quisq; est, Carole, canuus.

b Beatus totus.

Samuel Walsall Praefect. Coll. Corp. Chr.

Primus ultimum obit diem Iacobus
Non vili à Salomone rex secundus.

Steph. Haxby Socinû Dno. Iohann.

S3

SI fatalis & horrida & tremenda
 Funesta vlla dies, inauspicata
 Mœrorem, gemitumq; , lacrymasq;
 Et lugubria metra vendicavit
 A Musis, tua vendicat *Iacobe*,
 O Rex, terq; quaterq; glorioſe;
 At quæ carmina? quam invocabo Musam?
 Musarum patre mortuo *Iacobe*?
 Adhuc Cyrrha levat Iugum bicornè?
 Et sacris Helicon scatet fluentis?
 An non in lacrymas perennis illa
 Arentem haulta reliquit vnda ripam?
 Quòd si quid superest Apollo fundat
 Et virtutibus aureis *Iacobi*,
 Guttas enumeret liquentis vndæ,
 Vnam vni exprimat, O quàm erunt inanes
 Fontes, flumina, rivuli, scatebræ!
 Quamvis nunc Helicon & Hippocrene,
 Vel Ganges, rapidus vel Indus essent
 Vel lustrans Tropicos utroſq; Nilus.
 Non æquor Thetis inquieta, nec quæ
 Fluctus cærule volvit Amphitrite
 Tot guttas, mariumq; littorumq;
 Immenſis ſpatiis tenere poſſunt,
 Quot in pectore maximi *Iacobi*,
 Virtutes modò florere ſumma.
 Mens ſancta, & piã, Regium, & virile
 Cor, Prudentia ſingularis, alti
 Felix Iudicij Minerva, prompta vt
 Flamma, aut fulgur ab æthere, expedita
 Vis mira Ingenij, Eloquentiæq;
 Torrens, conſilijq; Abyſſus ipſa,
 Os manſuetum, animi acris, & videntis,
 Sævis Temperies, Torus pudicus,
 Rara in Principe caſtitas ſtupenda:
 Illum nullas amor ſefellit arte,

Aut hamis mala nexuit libido
Sed tede memor ille nuptialis
Pulvinaris abhorruit scelestam
Innuptus, viduusq; virq; labem.
Illum ignavia nulla, nec dolosa
Fregit luxuries, nec vlla Circe
Blandis callida fascinavit Herbis:
Nam ad Mensam quoties sedebat, ipse
Summis fercula parcius, parata
Carpebat digitis, at audientes
Astantesq; beabat affluenter
Divinâ dape votis & loquelæ
Mellitæ magis Attico alveari.
Matura aulicus, & Senator alta
Arcana Imperij audijte canentem,
Doctus prisca, Academicus profunda,
Dux heroica, bellicosa miles,
Adpersis salibus facetiarum:
Non tam dulce melos sonabat ille
Qui sylvas animabat, & revulsa
Clivis fragmina rupium trahebat:
Nec qui pectine regna Ditis atra, &
Infernas superambulans tenebras
Amatam *Erudicea* reduxit *Orpheus*:
At heu iam *Tua* cum *Iacobe* lingua
Æternum fileat, loquat? tacebo,
Sed *Te* secula nulla conticebunt.

Rob. Creighton, Trin. Coll. Soc.

QUæ desiderio detur mensura pudorve
Tam chari capitis? Lugubres incipe questus
Melpomene, sacræq; modum nescite Sorores.
Ergone perpetuus *Iacobi* lumina somnus
Urget, cui pietas, & mens sibi conscia Veri,
Incorrupta fides, virtutumq; agmina quando

— 215 —

D i

Aut

Aut vllum invenere parem, invenientvè ſecundum?
 Illum maturo defunctum ſunere deſſent
Europa populi, diviſaq; æ quore gentes:
 Amiſſum ingeminant Regem reſonantia ponti
 Æquora, vicinas circumpulſantia ripas:
 Oceanuſq; pater Nympharum, & vivida *Tethyſ*
 Flebile neſcio quid liquidis ſonùere ſub undis.
 At nobis multò dilectior, atq; ita multò
 Triftior, & multò feralior occidit umbra.

Quæ fuit illa dies, quàm luce ſacratior omni,
 Quæ te prima tulit Divæ poſt funera *Elife*,
 Inter & Anglorum plauſus, fremituſq; tuorum,
 A regno fatis regna ad maiora ſecundis
 Evectum, tripliciq; caput diademate cinctum?
 Quis populi concuſus, & inſatiabiliſ ardor
 Spectandi? Nequeunt oculoſq; animoſq; videndo
 Explere, immenſis reſonat clamoſibus æther.
 Mirantur vultus placidos, frontemq; ſerenam,
 Et geſtus faciles, maiestatemq; verendam.
 At ſubitos rerum lapſus! Vt ſquallet ubiq;
 Anglia! deformi fædantur vt omnia luctu!
 Dum reputant quis tantus honos, quæ te inclyta virtus
 Ditavit, tantumq; alios ſuper extulit omnes.
 Dum reputant mirantq; fidem, mentemq; ſagacem,
 Egregias regnandi artes, & callida rerum
 Conſilia, ingenijq; aciem, fontemq; perennem
 Eloquij, vitijq; fugam, virtutis amorem,
 Et pacis ſtudium, cui non devinctior alter
 In terris animus fuit, & fervantior æqui.
 Quid cumulem laudes? Augent damnumq; doloremq;
 Omnia, nec tantæ poſſum par eſſe querelæ.

Non aliàs licuit poſtremis cernere ſeculis
 Plurima naturæ contraria legibus iſſe:
 Mutataſq; vices æſtus & frigoris, ægræ
 Æſtates, gravidumq; malignis æra nimbis.
 Non aliàs magni inſignantis lumina mundi

Ventorum rabiem, placidique incognita Veris
 Fulgura, & ignoto fatalia murmura cœlo
 Sensimus, & nunquam visos impunè Cometas.
 Quid memorem truncos partus, partusque bisformes,
 Naturæ errores, tremefactaque turbine terræ
 Viscera, & insolitos Thamini fluminis æstus?
 Ut liceat rerum longè observare tenorem
 Inflexum, & fractas naturæ cernere vires!
 Quid mortis diram ingluviem, variasque furentium
 Morborum species, & festinata potentium
 Funera? vix ut opus superent inamabile Parca
 Iam querulæ; lassant rumpentes fila sorores.
 Quid Martis strepitus, emotaque cardine *Iani*
 Ostia, ferratosque obices: furor undè solutis
 Grassatur vinculis, & magnum fulminat orbem?
 Quid tot defectus, superi deliria cœli
 Iam comperta, & ubique oculis iam pervia nostris?
 Scilicet (his si vera fides, qui lumine acuto
 Difficiles astrorum obitus, cœlique meatus
 Lustrant, artifices; suæ monumenta dederunt)
 Mutavere vias, cursusque oblita prioris
 Invenere novos nutantia sidera calles.
 Ipse etiam *Phœbus* pater & felicitis origo
 Luminis, Arctos gentes, septemque Triones
 Deserit, Australes sensim delapsus ad oras.
 Ut metuum ne fortè ultra si pergere tendat,
 Lugeat ereptam lucem, trepidusque silescat
 Orbis, & æternæ damnentur secula nocti.
 Nam neque iam solis aut incipit ira, vel ipsis
 Desinit in terris, sed & altum tangit Olympum
 Iam gravior: tanquam vergentis machina mundi
 Lassa propinquaret morti, aut compage soluta
 Languerent axes, fragilisque senesceret orbis.
 Ultima nunc ætas agitur, peioraque ferri
 Temporibus, scelerumque feracia secula, quorum
 Plurima præteriere, & adhuc maiora supersunt.

At tu vive diu, patriæq; haud degener artis.
 Sceptra capeſſe manu, Rex Auguſtiſſime: primus
 Nomine *Caroli* ini ſeries, ſolioq; locati
 Tuq; tuiq; ævi certo ſine fine nepotes,
 Permanſura date infractis reſponſa Britannis,
 Dum pater Oceanus, dum cærulea Amphitrite
 Brachia circundant noſtris ſinuantia terris.

A *V*guſti cineres ſacros *Iacobi*
 Parvâ diſpoſitos vides in urnâ:
 Magnus in tumultum paratur orbis,
 At minor tumulo: periſſe quantum
 Humani generis dolemus! Hoc ſi
 Conarer reticere, diſſilirẽm.
 Tu cùm legeris, obſtupeſce primò,
 Mox verte in lacrymas: doloris idem
 Senſus te glaciem facit, vel amnem,
 Nam ſi hunc interitum nimis dolendum
 Non fleſ, perpetuò fleas, *Viator*.

Hen. Mollæ Coll. Regal. Sec.

O *Iacobe* ruentis huius ævi
 Aſſertor, decus imperi, *Britanna*
 Et *Scottæ* Cynofura certa terræ,
Hybernæ Helice micans carinis,
 Et quem navita *Gallienus* ſequatur
 Securus pelagiq; turbinumq;,
 Inſectæq; Helenes abominandum
 Quo temnat duce ſidus, & micantes
 Capras rideat *Æoliq;* totis
 Fuſas carceribus, feras quadrigas.
 Salve Maxime, ſive tu ſilentium
 Inter ſomnia, pallidoſq; manes,
Henricumq; tuamq; curioſis
 Indagas oculis, & vſq; quaris

Amman

Annam delicias tuas, & umbras
 Infantes, tenerasq; parvulasq;,
 Et dulci tibi voce vagientes,
 Quas sub limine mors adorta vitæ,
 Ad dirum rapuit ferox macellum:
 Seu sancto grege mixtus Angelorum,
 Rimaris faciem Dei, fluisq;
 Totus lætitiâq; gaudioq;
 Terras despiciens, sepulcra ridens,
 Et quicquid tibi pangimus poetæ
 Traducens, lacrymabilesq; nugas.
 Nostrum perdimus (ô dolor!) *Iacobum*;
 Sed quid perdit & ille, quæritemus?
 Regales habitus, corusca gemmis,
 Auræ fulgida sceptræ, sed supernas
 Ædes obtinet, arduumq; Olympum,
 Et crystallina tecta, cœlitumq;
 Gemmatam domum, & aureos Penates.
 Præpulchræ incola sedis. Ergo quanta
 Iacturæ mala non habet *Iacobus*!

Amisissum celeberrimum Iacobum
 flevit

Martinus Premam Artium Magister
 Coll. Regal.

Eiusdem aliud.

Poeta: Quid nostri meruit Mors, ô quid vita *Iacobi*,
 Ut caderet vestra tam citò rapta manu?
Mors: Quid meruit? Pius ille fuit; contagia terræ
 Vitabat, meruit nonne vel inde mori?

T Errestris perijt? cœlestem sume coronam,
 O quantum lucri mors tibi, sancte, tulit!
Carole patrisa, fragili redimite corona,
 Sic cœlesti tibi mors diadema feret.

Fran. Ostler, T.C.

*Spes meliora;
Symbolum
fuit Regum
quod nomen
e suz im-
primi iussit
priusquam
Angliæ reg-
num obenu-
erit.*

S Perâsti meliora olim, dum *Eliza* Superstes
Obstaret titulis, Rex *Iacobe*, tuis;
Nec *Spes* vana fuit. Suecrevit & altera, regni
Cœlestis, titulis *Spes* magis ampla novis:
Hanc quoq; , dum multâ supplex prece nomen adoras,
Ecce ratam facilis *Spem* iubet esse *Deus*.
Iam solium scandis Superûm iam sceptrâ Deorum
Moliris; Quam nunc *Spem melioris* habes?
Carolus vt tecum regnet? *Spes ista*, precamur,
Non sit certa minus, sed properata minus.

Eiusdem alia

Quis tibi Naso negat veniam, cœleste fatenti
Ingenium tantis obstupuisse malis?
At tua tam nostro concedit cura dolori,
Quàm magis ingenij est vena benigna tui:
Me nec tam gelidus circum præcordia sanguis
Lædit, & Aonijs cura timenda Deis,
Quàm (Rex magne) tuam conanti expromere famam,
Materiâ, vires, exuperante, cadunt:
Da mihi Mæoniden, & tot circumspice laudes,
Ingenium meritis concidet omne tuis.

Rob. Austine Coll. Regal. Soc.

IAm rerum luxata quies: sic obvia velis
Obiectat rursus auditibus aura ratem.
Sarmaticas hyemes, flammâs, terrâq; tremores,
Ruptis aggeribus flumina, castra, famem,
Tot pestes tantâq; cruces si fessa subiret
Insula, docta nullis fortior inde foret.
At fors illa nimis nostrorum gæna malorum,
Verbere tam scytho quæ diadema ferit.
Cæsareum iubar occidit: umbrarumq; cætera
Irruit in nostros impertiosa lares.

Nec

Succēssio CAROLI.

31

Nec mirum; regnandi artes, ferriq; togæq;
 Consilia *Augusto* Rege cadente cadunt.
 Nullum *Iacobi*, quem scētaretur, habebat;
 Tantū vnum, qui Se nunc imitetur, habet.

G. Cbeſter Coll. Trim.

*Tristiſſimums nuperrima marina inundationis
 prasagium de morte Regis IACOBI.*

N Vm tumor insolitus vernalis ab æquore fluxus;
Thymis exundans omine plenus erat?
 Scilicet, Oceanum lacrymarum in vere futurum
 Prædixere furens pontus, & ynda simul:
 Convertisse scias in flumina lumina fatum,
 Hinc luctus fluctus exuperasse putes.

Θρηνῶδες ἀνθρ.

Ἀγγλία κυμαίνουσα πολυκλαύσεισι ψεύθεσι
 Δακρυχίσα πόντον ἔχει σπένδουσαν ὀμίχλῃ·
 Ὡς φάθ' ὁλόλο, νῦν βασιλῆθ' ὄψων
 Πύθῃ ἀποσχίλαται. περί' αἰμὴ το χαρματα μακρὰ,
 Ἰμερῶσα χέρις, πολλὰ το εἰ ἔπειτο τιμῇ·
 Καὶ βασιλὺς βέσις ἴσιν ὄλοι, ἡγῆ, παίδιμος ἡ χη·
 Ἡ χαρὰ λέν, καὶ ῥολος, ἡ δ' ἄλγος.

Thom. Wood Coll. Sid. Suff. Soc.

M Artius infestus nobis an gravior Ille
 Mensis erat, satis Anglia discet tuis.
 Protulit hic nuper *Carolus*, dedit autē *Iacobus*,
 Hunc tulit, atq; illum dat superesse diu.
 Maior an hic luctus dicas, an gaudia nobis?
 Vnum sustulerit, sed dedit ille Duos.

Ioh. Wbmsop T. C. Soc.

Esse

Eſſe Deos credam memores ſancti atq; neſancti?
 Eſſe ſuos ſanctis credam Pietatis honores?
 Obijcitur nova res improvida peſtora turbant
 Eripiunt Regem, Proceres, ignobile vulgus
 Crudeles nimium nullo diſcrimine Parca.
 Quid ſuperum ingratas donis oneravimus aras?
 Quid fruſtra oratum Proceres ad mania cœli
 Miſimus, vt redimant inortitum morte *Iacobum*?
 Si bene quid de te meruit, quid pharmaca vires
 Amiſſe ſuas non proficiencia Regi?
 Nil doctæ potuerit manûs? lacet ars tua Phœbe.
 Si Dea Pax: tot continuos ſervata per annos
 Cur non Patrono ſuccurrit numen amicum?
 Credo equidem (neq; vana fides) ſi numine digna
 Relligio, Pietas, Probitas; ſi deniq; virtus
 Iuſtitia vna omnes in ſe complexa valeret;
 Regnaret, quem nunc fato lugemus ademptum:
 Quò ſeror imprudens? faciles ignoſcite Divi;
 Non veſtra incuſo malè ſanus numina: Voces
 Non priùs auditas noſtri didicere dolores:
 Fallor? an ereptum voluiſtis funere Regem
 Vt decus æternum factus Deus addere t aſtris?
 Non fallor: Vidi cæcâ caligine noctis
 His oculis auctum numerum ſtellantis Olympi:
 Siſtebat nova ſtella meos mirantis ocellos;
 Quoq; magis vidi, magis & magis ipſe videndo
 Obſtupui: ſubijt deſuncti Regis imago:
 (Nec vanum augurium) dubiam fiducia mentem
 Non dubijs ſignis firmavit: pronus adoro
 His precibus. Salve ſemper memorande Britannis
 O *Iacobe* Deus, gemmati gloriæ cœli;
 Adſis o *Iacobe* favens, orbemq; reviſens
 Conſilio, auxilioq; tuos dignare Britannos.
 Annuit oranti (niſi me mea lumina fallunt)
 Et celata priùs ſubito lux clarior arſit.

IN tantis patriæ, & totius luctibus orbis,
 Quid faciam (Infelix) eloquar an fileam?
 Vox est nulla malis nostris par. Ergò tacebo.
 At Dolor inclusus strangulat. Ergò loquar.
 Rex pius, ille Pater patriæ, pius ille *Iacobus*
 Mortuus: haud patitur dicere plura dolor.

Lætitia in tantâ patriæ, totius & orbis
 Méne loqui potius sive tacere iuvet?
 Vox est nulla bonis nostris par: Ergò tacebo:
 Læta tacere nimis mens nequit: Ergò loquar.
 Vivit Rex *Carolus* dignus genitore *Iacobo*:
 Me non plura finit dicere lætitia.

{ Sic sive creptum Patrem Natûmve relictum }
 { Cogito, præ nimio Musa stupore silet. }

ERgò in perpetuam clauduntur lumina noctem
Iacobi! lacrymæ fluminis instar eant.
 Præcipe funestas quæ rumpant æthera voces
Melpomene, numeris vnica Musa meis:
 Quis desiderio pudor aut modus? occidit vnus,
 Gens at in hoc vno depereunte perit.

Quid sic indulges lacrymis, quid pectora plangis
Anglia? quid mœstos mittis ad astra sonos?
 Amisisse tuum credis te fortè *Iacobum*,
 Quem te defunctum deseruisse putas:
 Fallere: vivit adhuc, vivit tuus ille *Iacobus*,
 (Et vivat *Pylis* secula læta senis)
 Tantam annos posuit, festam posuitq; senectam:
 In *Carolo* floret, cætera vivus adhuc.

Nathaniel Vincent Call, Regal. Soc.

CAROLUS in terris, in cœlis sacra *Iacobum*
 Sceptra tenet: Regno dignus uterq; suo.
Guil. Dugard Sid. Coll.

Scoria munivit frontem, *Iacobe*, coronâ,
 Cùm posita in cunis sceptrâ fuere tuis.
 Inelyta fecundam concessit *Dania* sponsam.
 Cùm lusit numeris prima iuventa suis.
 Dùm tibi contigerat solida & provector ætas,
Galli, Angli, Hiberni dant diadema triplex.
 Largitur celebris generum *Germania*, cuius
 Deinde beât soboles te numerosa senem.
 Quò maiora daret totus contenderat orbis:
 Aspiciens litem terminat ipse *Deus*:
 Æthereas sedes dùm iussit inire *Iacobum*;
 Nemo vel accepit, vel meliora dedit.

S*I mea cum vestris valuisse vota Britanni,*
 Et sacra flexissent thura precesq; Deum:
 Ad cælum serus rediisset & astra *Iacobus*,
 Nec cinxisset adhuc Quinta Corona caput.
 Parendum est superis: veniam date, Numina, culpa,
 Si non inveniat nostra querela modum:
 O utinam Augusti superasset *Cæsar* annos!
 Cui plus debuerant Pax, & amica Quies,
 Ergone sulphureas vitasti pulveris iras?
 Ergone *Courtiaca* nil valere manus?
 Vt prius ardenti præberes pabula febri,
 Quàm duodena tibi lustra peracta forent?
 Quem tot præstiterant & tanta pericula tutum,
 Spes erat Angligenis non potuisse mori.
 At sua dum meditatur Hymen connubia, pulsat
 Ingrato solium, mors inopina p. de.
 Sacra & firma simul dum sancis fœdera pacis,
 Te vocat æternæ pacis Origo, *Deus*:
 Scilicet illud opus, quod tu molimine tanto
 Egisti vivus, vel mortuus agis:
 Illuxitq; suprema, Dies que sacra Quiescit:
 Pacificum decuit tùm voluisse mori.

Succesſio CAROLI.

35

Aegyptus fileat Ptolemæos, Perſia Cyros;
Cæſareum taceat Roma ſuperba decus:
Alphonſos reges vſtrâ ne iacſet Iberus,
Nec Ludovicos Gallia pulchra ſuos:
Omnis in hâc vno concluda eſt nomine virtus,
Qui benè curavit regna, *Iacobus* erit.

El. Duncon Aul. Pemb.

Non ſemper rigidus frigore Iuppiter
Denſat terribilem cum nive grandinem:
Non ſemper quatiunt ſæua tonitrua
Mortales animas, nec vâga fulgura:
Nec ſemper tenebras agmina nubium
Denſarum glomerant, & rapiunt diem
Anglorum ex oculis: En nova lumina!
En cœlum liquidum! *Triftia Carolus*
Exortus pepulit, reddidit & diem,
Quem ſol occiduus nuper abegerat.

Salve ô Semlanimis Vira Britanniz;
Salve ô Nobillum Deliciz, & Decus;
Salve ô Præſidium, Curaq; civium;
Salve ô Latitiz Fons bone *Carole*.

Vota hæc ſunt patriæ: Dij bene (dicere
Non veſtram facere eſt) dicite *Carolo*.

Carolus Denny. Coll. Reg. Soc.

Vidi ego mutatum ſubito nigreſcere cœlum,
Illic & nubes, quâ modo ſplendor erat:
Sæpe & Hyperboreis vidi turgere ventis,
Quod modo tranquillas præbuit æquor aquas:
Hæc eadem facies cœli, pelagiq; Britanni,
Cum patriæ paſor & rex moreſcitur, erat.

E 2

Aspicias,

Aspicis, vt reduces diſpellant nùbila ſoles?

Vt Notus iratas lenior æquet aquas?

Carole talis eras: Te ſoſpice, terra Britanna

Sole & perpetuâ pace carere nequit.

Daniel Dent Coll. Regal. Soc.

Fruſtra (Miſſa) atro calami ſudore laboras
Deplorare Caput, quod tria regna dolent;

Deſine Muſarum fruſtra conſumere fontem:

Non tibi, ſed mundo, convenit iſte dolor.

Si Pelagi rector cecidit, Terraq; *Iacobus*,

Sit Terra in tumultum, ſint Maria in lacrymas:

Haud æquum eſt Regem miſeros deſlere poëtas:

Obſcuros decorant hæc monumenta viros;

Carmine fama (*Iacobe*) tua eſt vivacior omni,

Detrahet & titulis mœſta Elegeia tuis:

Si tua plorari patiaris funera, ſolus

Qui tua cantares funera, dignus eras.

Et Regem magnum, & magnum deſlere poëtam

Carimine, nemo minor rege poëta poteſt.

Tho. Locke Aul. Trin. Soc. Art. Mag.

Tene igitur *Iacobe* pater, tene (optime Regum)

Mors habet, & gelidis captivum amplectitur vlnis?

Quod ſcelus, ô cives, aut quæ tum ignavia noſtras

Corripuit mentes? quid dura Britannia ceſſas,

Nec properas charo Regi comes ire ſub umbras?

Hoc de te meruiſſe *Iacobi* nomen, & vixit

Felices cineres, & quæ, dum intentæ ſaluti

Communi invigilat, curis ſe vita peremittit?

Nos animæ viles, & pondus inutile terræ

Quò vitam cupimus? vel quid ſub luce moramur?

Quin Regem ad mantes imos comitemur euntem:

Ille

Ille quidem indignus cœlo, & vitalibus auris,
Cui non, *Iacobo*, mors ſit ſuperelle, ſepulto.

Albion! ô quâ voce tuum, quo carmine caſum
Flere ſatis poſſim? ſubito tua gloria letho
Occidit, & regni ſplendor, ceu Sole remoto,
Nocte latet denſa, tenebrisq; obducitur atris.
Quippe decus, nomenq; & tantum gentis honorem
Rex ſecum *Iacobus* habet, ſervatq; ſepulchro.

Quem nunc exorem? vel quâ prece numina ſelectam,
Vt Regem miſeris reddant, & fata retexant?
Dic quibus in terris aliquem, miſer, *Orphea* quæram,
Qui nigros *Erebi* lucos, *Strygiamq;* paludem
Tranſeat, & reduces arceſſat carmine manes.
Carolus *Hiſpanis* nuper remeavit ab oris,
Vultuſq; optatos iterum vidère *Britanni*:
Cur non & ſunctos manes exire ſepulchro
Poſſe putem, atq; iterum ſuperas evadere ad oras,
Ipſaq; *Lethæis* abolere oblivia lymphis?

O ego ſi poſſem noſtris ereſcentibus annis
Demere, & effecto demptos tranſcribere Regi!
(O patria: dolor atq; decus) tibi fata dediſſent
Majores in luce moras, & longius ævum:
Verùm aliter Superis viſum eſt, noſtraſq; querelas
Aura tulit, ſurdoq; dedit ludibria vento.

Me miſerum! quid agam? vel quæ ſolatia quæram
Quò poſſim tantos ſaltem lenire dolores?
Nunc optem celeri curtu per inania ferri,
Quâ ſol Oceano caput abdit, ad vltima rerum,
Finesq; extremos: vbi noſtras incolæ gentes
Neſciat, atq; ipſo penitus de nomine Regum
Omnia per terras æterna ſilentia ſervent.

O! quis me celeri delapſus ab æthere pennâ
Corruptum, ſolis deſerta in vallibus *Idæ*
Siſtat, & horrenti nemorum caligine cingat?
Illic naſta locum, nimio mens ægra dolore,
Impatientq; ſui, veſano fræna furori

Solveret,

Solveret, & cupidos fletu fatiare ocellos.
 Illic ad ſylvas, & tanti conſcia luſtus
 Sydera, & indigenas, terreſtria numina, Nymphas,
 Per noctem inſomnes agerem ſine fine querelas,
 Inculansq; Deos & queſtu fara laceſſens.
 Indè per immenſos exhausto corpore fletus,
 Illice ſub denſa recubans, atrave cupreſſo,
 Optatà miſerum finire morte dolores.

G. Goade Coll. Regal. Soc.

Vixti pacificus, (*Iacobus*) in pace quieſcis:
 Pacem perturbas, pacificus motiens
 Turbati certant fratres, *Caledonius, Anglus*;
 Contenduntq; pijs laudibus, & lacrymis,
 Turbatæ & geminæ *Cannia, Tanniaq;* ſorores
 Decertant ſummis laudibus, & lacrymis
 Omnes (quem penes eſt unum componere lites)
Carolus has patrio tollere more poteſt
 Turbatos ſedans Fratres, placansq; Sorores,
 Exhaustit laudes *Carolus*, & lacrymas.

Guil. Owen, Gen. & Coll. Jeſu.

In duo diviſos qui iunxit regna Britannos,
 Regnum indiviſum, cum Iove, *Cæſar* habet;
 Orbi iuncturus diviſos orbe Britannos
 Orbe hic diviſum nunc habet Imperium.
 Inſula iuncta priùs *Scott-Anglia*; iunctus ac Orbis,
 Te moriente, ſuis Inſula fit lacrymis.

Drugo Deane, Gen. & Coll. Jeſu.

Triſtia Sceptrigeni ploramus funera Regis
 Lætitiâ & lacrymas in ore pedit vna pijs
 Alterius ſuavem celebramus Principis orium,
 Spemq; metumq; ſimul propulſit vnus amor
 Quid non ſperemus? Quid non timeamus amantes?
 Per mala ſpes animos ad meliora levec.

Ed. Merike Coll. Sid. Suſ.

Huſtrigon

Ἡμετέρων πάλαι ἔσσι πατέρ' Ἰακῶβ Πατριάρχων
 Πατρίδ' ἡμετέρης ἦς Ἰακῶβ πατὴρ.
 'Τὶ δὲ ἴδν δ' ἀπίσιμ' Ἰακῶβ, ἀπίσιμ' Ἰακῶβ.
 'Τὶ δὲ ἴδν δ' ἀνέλεβ' ἔτ', ἐκείν' ἔδν.
 Θνητὰ πατὴρ Ἰακῶβ μὲν τηλέθι πατρίδ' ἄτης.
 Τηλέθι δὲ Σκοτίνε θνητὸν Ἰακῶβ' ἔθι.
 'Ουρανὸν ἰωρὺν ἔχει Ἰακῶβ, ἔτος γ' Ἰακῶβ.
 ἔς τ' εἰς ἦν ἀμφοῖν ἐν πύλαις τε κλῆος.

Angulus immensæ firmissimus Anglia Terræ
 Dicta sub auspicijs (Die *Iacobe*) tuis,
 Quam properè in cineres te decedente recedit,
 Dum pia se voveat Manibus illa pijs?
 Ah! prohibe vestris ne sese immisceat ymbrijs,
 At vivat nato iam moribunda tuo.

Vivit adhuc, patriæq; animam quam debuit urnæ,
 Hæredi solvet (*Carole Magne*) Tibi.

Quid frustra antiqui desudavere Sophistæ,
 Ne sua Pythagoræ staret sententia, néve
 In diversa animus sese transcriberet vnus
 Corpora? quid verbis credam cūm facta loquantur?
 Quicquid in egregio steterit mirata *Iacobo*
 Anglia, vel reliquus quicquid laudaverit orbis
 Virtutum, aut siquid maius virtutibus, illud
 In te traductum est; Tibi se (*Rex Carole*) servant
 Patris Apollineæ cum Palladis arbore Laurus.

Volubilis Beatitudo, quam cito
 Recedit ætæ rapæ, quam cito redit!
 Nec vllus vspiciam Dolor manet diu,
 Diu nec ipse Risus; hæc duo invicem
 Repentè cedere, & locum solent dare.
 Diem perosa Nox recordat aureum,
 Recludit indè Noctem amabilis Dies;

Suosq; sortiuntur ambo transiens.
 Vicissitudinem hanc gravis Britannia
 Tulit doloris obvoluta nubibus,
 Cadente te (*Iacobe lucidissime*)
 Tuoq; rursus excitata lumine
 (Parentis aurei propago splendida.)
 Tux refulgeas diu Britannia,
 Tuiq; præbeas imaginem Patris
 (Imago Regij Patris redintegra.)
 Sequentibulq; perbees nepotibus
 Britanniam cadente Rege mortuam,
 Britanniam regente Te superstitem.

Nicolaus Hobart Coll. Regal. Socini.

*Ad Tumulum Serenissimi Principis nostri IACOBI
 Magnæ Britannia, Franciæ, & Hiberniæ*

Regis

{ *Hospes* } { *Fides* } { *Cantabrigiensis* } { *Academia* }
 { *Anglus* } { *Britannus* } { *Oxonienſis* }
colloquuntur.

Hosp. QVam hæ matronæ, scissâ quæ veste sepulchrum
 Circumstant, lacrymis saxa sigantq; suis?
Angl. Illa *Fides*, hæc terra *Britannia*, simulq; Sorores
Cam'brigiamq; vides, Hospes, & Oxonium.
Hosp. Quid lugent? an scire licet quæ causa doloris?
Angl. Et licet, & referet singula quæq; tibi.
Hosp. Dicite. *Omn. IACOBVM* cunctæ lugemus adeptû,
 Hic est, hic nostri causa doloris erit.
Hosp. At quid id est quod vos cunctæ lugetis in vno?
 Nunquid pars omnes a qua doloris habet?
Fides. Ille mihi *Defensor* erat. *Acad.* Sed Tutor utriusq;
 Nobis. *Brit.* Atq; idem Rex erat ille meus.
Fides. Magna mihi. *Ac.* Maior nobis. *Brit.* Mihi maxima causa,
 Iltis præstabat singula, cuncta mihi.

Hoſp. At Soror vna aliâ tumulo quid mœſtior aſtat?

Cant. Me imago dilexit, lugeo & ipſa imago.

Hoſp. Ah miſeras! *Angl.* Miſera, ac felices forſan eadem,
Si *Demi* aſpiciat quas modò genuit *Homo*.

Conatus mundum concordî pace ligare
Sæpe *Jacobus* erat, sæpe repulſus erat.

Discordes ſuperi turbabant cuncta, ſed ille
Senſit, & iratus cœlica regna petit.

Dum pater æternos componit in æthere divos;

Tu pacem terris, *Carole*, conſtitues.

I. Stanimough Reginal.

Carmina ſi poſſent cœlo daducere regem,

In magno populo quiſq; Poëta foret :

Sydera ſi vellent cœlo demittere regem,

Tentarem mœſtis ſydera lacrymulis.

Carmina, nec lacrymæ poſſunt revocare *Jacobum*:

Hinc lacrymæ nullæ, carmina pauca, ſatis.

Reg. Manners Gen. Coll. D. Iohan.

Olim dona ſuis tribuit novus induperator;
At nobis donum, *Carolus* ipſe fuit.

Ar. Kemp. Aul. Clar.

Cvin quateret Regem verno ſub ſydere febris,
Spes erat, vt non mors, ſed medicina foret.

Principibus rara eſt, ſenibus gravis ipſa ſenectus

Morbus; & his morbus quis levis eſſe poteſt?

Arte fuit febris curanda; ſed vnica reſtat,

Si morbus ſenium ſit, medicina mori.

Rob. Coll. Cbr. Soc.

F 1

Quam-

Quam primum patrias effugit *Carolus* oras,
 Confusus lacrynnis angulus ommis erat:
 Quis madidis, lugens, satis imbribus ora rigabit,
 Effugiat patrios cum pater ipse Lares?
 Telemacho salvo, nunquam visendus *Vlysses*,
 (Hei mihi!) sit quamvis Numine plenus, abest!
 Dij dent, ne, medijs dum sit *Palinurus* arenis
 Anglorum, fluctus sentiat acta ratis!
 Non satis in proceres fuerat *Laureus* petendum
 Post tot Magnatum sinera mæsta, caput?
 At viduas laniata genas, laniata capillos,
 Sic mihi visa querens gens lacrymosa loqui.
 Quò properas, non des deponere lumen *Apollo*?
 Dum gens tristitia nocte sepulta iacet.
 Abstulit hinc placidos prius (heu) tua *Cynthia* vultus,
 Quam docuit, querens ire, *Cometa*, viam.
 At tibi nullus adhuc præfulsit ab axe *Cometa*,
 Eliæ, maneat, dum modo *Currus* adest.
 Elysij te turba vocat sanctissima campis?
 Dic ibi progeniem pignora certa tuam:
 Pacis amans *Martij* menti succumbere disces?
 Atq; dabis victas, (*Marte* furente) manus?
 Aspice languentes intactæ gentis ocellos:
 Dum nimis ad cælum tu properanter abis.
 Respice sollicitam mentem surgentis *Iulij*;
 Officium Regis qui lacrymosus aget.
 Respice conclusos sub viroq; parente *Nepotes*:
 Dignus uterq; parens est meliore loco.
 Respicias fidumq; patri natoq; *Patroclum*,
 Quem tibi mors comitem sola cegare potest:
 Quid facient *Musa* si se subducit *Apollo*?
 Si te: quid doctis *lympha* sacrata viris?
 Quæ iam florescunt, tua si lux absit, *Athenæ*:
 Vere tepente licet, mortua corda gerent:
 Quæ prius exorto creverunt lilia *Phœbo*,

Languescunt, medium nube premiente dicitur
 Quæq; domus fuerat Musis (se. Iudice) florens;
 Languida continuo, si moriaris, erit;
 Quid video? placido vultu, marcescere flores
 Quamq; decet, formâ pallidiore genas?
 Quis violas venis decerpit? lilla fronte?
 Quis rubras albis sustulit, ungues, rufas?
 Summe Deum! Mortis video certissima signa;
 Quæ nigris omni parte triumphat equis;
 Quod fugis ô præcepse, nox (te fugiente) sequetur;
 Angligenis redeas portus, & aura tuis;
 Verba volant frustra; lacrymæ volubunt inanem;
 Extremos ictus mors violenta dedit;
 At nunc in fletus fontes laxate Britanni:
 Fundite sollicitos (imbre cadente) sonos.
 Optatos depone dies queribunda triumphos:
 Et repetat partes funeris ara suas.
 Nocturnis vluet tristissima curia sedis,
 Sintq; sepulchrali lumina mota face.
 Quæq; domus, gemitus, ferali cincta cupresso,
 Fundat & in fructos tristia verba rogos.
 Extincto populus deslavit Casare Romam:
 Quod flectat hic populus, Casare maus, habet.
 Proluit infano contorquens vortice sylvas
 Eridanus, fatum dum prope Cesar erat.
 Proluit insolito vicinos gurgite campos,
 Sub mortem Tamisis (summe Iacobe) tuam.
 Caesaris ad fatum, cinxerunt aëra nimbis:
 Et nubes, pluvias, ceu lacrymosa dedit.
 Interras multos demisit Iuppiter imbres.
 Te dempto, speciem qui lacrymans habens.
 Abscondit Phœbus, ingulato Casare, vultus;
 Abscondit Phœbus (se moriente) Caput.
 Fulgura de cælo Romæ sunt visa sereno:
 Mixta gravi tonitru fulguravisse tuis.
 Signa manent eadem planè morientibus, æqui

Ἄνδρες Σαυτολοφούς ἰεὺς ἀνέρες Ἀγυλο-Βράχαιοι
Πατέρδ' ἀπαιτῆριβος θρόνονα παῖδ' ἐλὲ παυλὸς
Τὸτο λυπὸς πόνος ἐστὶ, χαρὸς πόνος ἐστὶ δὲ τῦτο.

Ῥαδῦλος δ' Ὀυπτεγλῶνα
ἐν τῷ Βασιλείῳ.

PROSOPOPOEIA

IACOBI REGIS & CAROLI FILII.

Carole (namq; tibi superum rex Iuppiter author
Imperij) cape sceptrum manu; mihi cana senectus
Terminat imperium: te vitâ dignior ætas
Expectat regem: te sceptrum capeffere fas est:
Maxima cura senis moricuri, nate, parentis;
Anchora sola meæ non digna ferentis Elizæ;
Plebis amor, patriæq; decus, procerumq; voluptas;
Dum licet, ausculta; nunquam fortasse licebit
Amplius, alternis nobis sermonibus uti:
Dixerat; & frustra conantem dicere plura
Carolus impatiens lacrymis affatur obortis.

Chare Pater, miserere mei, miserere sororis:
Hæc vitam in tenebris duxit comes exulis exul,
Ex quo Rhenani sudarunt sanguine campi:
Hinc mihi continui luctus, lacrymarq; perennes
Fluminis instar eunt: sed & hæc moribunda revixit
Sæpe anima infandos te consolante dolores:
Pallade sic fusa vidi te prostrare flammam,
Quæ mouit delituit cinerum velamine amicta:
Si sedet hoc animo vitam expirare (quod absit!)
Quod mihi solamen, mihi quæ medicina doloris,
Pars nostri melior, te decedente relicta est?
Parce, precor, lacrymas lacrymis superaddere nostris,
Funera funeribus: nulla sive fata doctum,
Et me fata vocant; tibi nec omnes ire recuso.

Tūm Pater: Implevit mea ſors quos debuit annos:
Tu regere imperio populos Me dicte Magiſtro.

Carolus exclamat: Non, ſi mihi Iuppiter author
Spondeat imperium duplex terræq; mariſq;
Solabor luſtum erepti regiſſet patriſq;
Non poteſ avelli chariſſime: Talia fatum
Alloquitur ſenior: Me, me deſiderat æther;

Terra relinquenda eſt; cedit tibi terra regenda:
Parce tuos lacrymis corrumpere, *Carole*, vultus:

Carole (crede mihi) non hæc ſine numine divini
Eveniunt: cape ſceptra; comas Diademate cinge:

Dij, quibus hoc ſtetit imperium, ſtabitq; vocati,
Nate, tuiſ aderunt præſentia numina ceptiſ:

Tu modò perge deū cumulare altaria doniſ;
Inſignes pietate viroſ, meritifq; probatoſ,

Hos comiteſ lateri adiunctoſ cape in omnia tecum;
Nominibuſ, tituliſq; novoſ, & honoribuſ auge:

Iuſtitiā inſidoſ, vinculiſ & carcere frangat:
Hæ tibi erunt arteſ, haſ tu ſervare memento:

Accipe ſupremo tibi quod pater imperat ore:
Coniugis infelix comeſ infelicis Eliza

Exulat: inſequitur miſeroſ crudeliſ Iberoſ:
Quòd Te per caput hoc, per quā nunc ultimus auras

Vitaleſ carpo, per conſcia numina iuſti
Nate *Palatimorum*, oro, miſerere laborum,

Et generi miſereſce mei, miſereſce ſororiſ;
Natorumq; ſorore tuā miſereſce nepotum.

Finivit monituſ, dixitq; noviffima verbaſ:
Nunc me fata vocant, nunc longum, nate, valecto.

Dixerat: & dicto citiuſ calor oſſa reliquit:
Tunc exaudiri gemituſ, planctuſq; frequentuſ;

Omnia turbari luſtumq; metuſq; minatiſ:
Carolus in primis, poſtquam pallentia vidit

Ora patriſ, largo rorabat flumine vultuſ
Triftiſ, & attonituſ; terræq; ſimillimuſ albuſ:

In terram cecidit pronuſ: divellitur inde
Vix

Vix manibus centum, famulorum astante coronâ:
 Talis in *Anchisa* lugebat funere natus:
 Talis plorabat *Niobe*, sua funera, natos.
 Postquam ad se redijt (quæ funera verba ministrant)
 Protinus exclamat: Si vos mortalia tangunt,
 Me superi comitem defuncto reddite patri:
 Cur ego tot casus, cur tot discrimina tutus
 Auxilio vectus vestro per inhospita regna,
Carolum effugi, ignarus morumq; hominumq;?
 Cur tot tranlegi terrâq; marisq; labores?
 In patriam reducem cur me voluistis amici?
 Hoc erat? ut videam dilecti funera Patris?
 Me miserum! quem dant finem mihi fata dolorum?
 Heu! ubi nunc Regina parens, genitorq; *Iacobus*,
 Frater & *Henricus*? quantum mutatus ab illo,
 Qui, *Fredericus*, erat? quantum mutata Sororis
 Conditio? quanta lacrymæ, luctusq; nepotum?
 Deniq; quid misero restat mihi funera præter?
 Figite me *Parca*, (iamdudum abrupte vitam
 Exopto; tædet cælum lucemq; tueri:
 Invisum superis) hoc tantum: figite *Parca*:
 Hic *Iacobi* ad curarum terminus esto.

Hæc inter proceres: Satis est regi; patriq;
 Funeribusq; datum: restant meliora deorani
 Fata tibi, similisq; deæ pulcherrima coniux,
 Quæ pulchrâ faciat lætam te prole parentem:
 Ex illâ debes patri, fratriq; nepotes:
Henricum fratri debes, patriq; *Iacobum*,
 Debes & patriæ qui Te, Te, (*Carole*) reddat
 Nomine, & imperium per longum proroget ævum:
 Aptâ tuis manibus restant regalia sceptrâ:
 Restat ad hæc Diadema, decus te (*Carole*) dignum;
 Quisq; tuam propriâ mercetur ex de salutem
 Angliq; & Scotti, genus intractabile bello:
 Mille super tibi sunt tituli, tibi gaudia mille;
 Tuq; deus super vnus eris charissimus Anglis:

Carole redde oriens lucem, quam nuper ademit
 Rexq; paterq; tuus moriens, ſi dicere fas eſt:
Carole redde diem patriæq; tuiſq; Britannis:
 Speramus reducem ſolem: quid noſtra moraris
 Gaudia, lætitiæq; diemq; tuamq; coronam?

Ex illo procerum alloquijs & munere divum
 Tranquillam accepit mentem, vultumq; ſerenum:
 Ex illo ſenſim ſolvebat pectore curas,
 Ex illo nubes animi, nebulaſq; removit:
 Sic nova lux oritur Phœbo pellente tenebras:
 Nora prius redijt facies: nam pallor ab ore
 Fugerat, inq; locum ſubiit candorq; ruborq;:
 Qualem ſanguineas inter candentia vidi
 Lilia ſæpe roſas miſtum pinxiſſe colorem:
 Iamq; dies aderat ſiquis lætiſſimus, alter
 Lætior: ô redeat, multis volventibus annis,
 Gaudia, quanta homini poſſunt contingere, ſecum
 Dona ferens, Regemq; beet populumq; ſalute!

Ecce novum ſolio decus additur, ora manuſq;
Carolus effigies divum, videorq; videre,
 (Non videor) video gemmis ſtillantibus ipſum
 Rectorem ſuperum redimitum tempora: lætus
 Agnoſco inſolitam faciem, mentemq; tuendo
 Expleri nequeo: cœlum mihi diſplicet ipſum,
 Terra Britanna placet Te, *Carole*, ſceptra tenente.

Solvite corda metu, lacrymarum claudite rivos,
 Et revocate animos, proceres, populiq; Britanni:
 Exulet hinc luctus, neq; enim lacrymabile quicquam:
 Tempora mutantur: ſatorum natiſcitur ordo
 Nunc melior: cum rege novo nova gaudia ſurgunt:
 Dum loquor aſpicio, qualem decet eſſe ſorum,
 Anglia læta tuam faciem, faciemq; ſororis.
 Tympana læta ſonent, cava buccina læta triumphet,
 Quicquid & inventum eſt aliud lætantis ad uſum.
 Quis deus hæc nobis tam præſens gaudia fecit?
Carolus: ô qui Te talem genere parentes

Lætitia

Lætitiz autorem ? certè Deus, & Dea mater:
Nate Deis, geniture Deos, cœtumq; Deorum
Olim aucture senex æternum *Carole* vive.

Radulphus Winterton Coll. Regal. Socius.

LVx erat *in exoriat* hoc ipso condita Mense,
Et lux è Scotiâ nobis hoc mense refulsit
Iacobus. Mundum quò mense fuisse creatum
Fertur, & à toto divisa Britannia mundo
Hoc recreata fuit : sed & isto perdita mense
Censeri possunt & mundus & Anglia, quorum
Atlas succubuit. Sed *Carolus*, Herculis instar,
Fulciet hunc orbem, & divisos orbe Britannos.

*Paulus Mickelthwait S.S. Theol.
Bac. Sid. Coll. Soc.*

Querela de Medicis.

Tollere nodosam nescit medicina podagram:
Tollere sed febrem non ità difficile.
Quid, quodd verna febris vel pharmacum ipsa vocatur?
Nec medicina tamen ferre valebat opem ?
Febre laboranti Regi succurrere nemo,
Qui potuit, Phœbi de grege nemo fuit ?
Tum demum *Magni* quando est moritura *Iacobi*
Gloria, & hoc *Medicùm* dedecus intreat.

*Ad Academiam Cantabrigiensem de Scholarum Noviq;
Sacelli, in testimonium gravissimi luctus,
pullatis parietibus.*

ET meritò *atratus*, Mater mœstissima, vestes
Induis, & meritò fletibus ora rigas :
Pullatisq; Domus pannis induta *Regentium*
Se dedit in luctus officiosa tuos.

Tristitiamq; suam vultu testata *Scholarum*

Se dedit in luctus *Area* mœsta tuos.

Damna tua erepti satis ad deflenda *Iacobi*

Esse potest mœstum funereumq; nihil.

Non, si pro lacrymis, nostris preberet ocellis

Prodigus exhausto flumine *Cammi* aquas.

*In effigiem demortui Regis panno lugubri
in Novo Sacello velatam.*

Pullata effigies quare sic Regia, quæris?
Defunctum exemplar luget Imago suum.

*Acad. Cantab. ad Templum Beati Petri Westmo-
nasteriense, de monumento extruendo.*

ÆDes sacra Petri, tumulis celeberrima Regum,
Lumina queis somnus clausa profundus habet,

Corporeas pia reliquias tibi fume *Iacobi*,

Compositasq; tuo fida reconde sinu.

Et *Mausoleum* sculptor carmenq; poëta

Artis vterq; suæ nobile fingat opus.

Hic *Regale* sibi monumentum condidit ipse,

Asservanda mihi cum sua scripta dedit;

Scripta legenda meis post sacra volumina natis,

Scripta, nisi extremo non moritura die.

Ἔς τὸν πυρίδιν, ἐξ ᾧ ἀπὶθανεν ὁ Κασσιλεύς
ὁ μακαρίτης.

Καὶ σὺ νόσων χερσὶν ἀνέκλων ἀνδρῶν ἀνῆλθες

Ἄξιον ἐν θνητοῖς παμβασιλείαν ἔχων;

Οὐ μέλει σοι θῶρον γίνεσθαι; ἢ κράτῳ ἐνρυμέδοντος;

Οὐκ ὦψ; ἐκείνου δὲ ἐνδεῶς; εἰ δὲ σφίντες;

Ἀρχικαὶ ἢ τίχυνται, βασιλῆαί τε κρηναὶ, δικλῆς,

Εὐσέβει, ἢ γυνῶσις ποίηται, ἢ δὲ δίκη;

Ἐξελῶ σοι ὀλίγαι τὰ ἀχρεῖα καθάρματα λαῶν.

Ἀχθεῖα γὰρ; σφιδάμενων δὲ πύθον ὅτι ἔχου.

Νῦν δ' ὅτι σκηπτῆχος, προλήτης νόσων, κοίρανεν ἔτλης

Πισφύμεν, ἐνδυσάμενων καὶ σε ἀλλόθεν ἄμα

Successio CAROLI.

51

Πάγχυ τε χῆς ἀείδ' ὅς' ἐκείνι φαρμακοπώλαι.
Ουκ ἐκείνι ἰνὴρ ἐν σίο κέρδ' ἔχον.

Ἐπιτάφιον.

Θεὺ ἴης ἀσασίας θνητῶν. Ἰάκωβον ἐρῶμεν
Τὸν μέγαν ἐν μικρῷ κοίμανον ὡδὲ Ἰάκωβ.

Rich. Dugard S. S. Theol. Bac.
Sid. Col. Soc.

ECLOGA.

Iolas. Corydon.

- Iol.* **C**Ur itā miranti similem, sursumq; tuentem,
Cur aded tristem video *Corydonā*, nec vllas,
Vt solet, augendi curas adhibere peculi?
Numquid & huc nostri citius me fama doloris
Venit; &, vt celer est, celerem prævertit *Iolam*?
Certē alius, lacrymis dum nos tardamur obortis,
Detulit huc Regis pastorum fata perempti.
Quin simulo paulisper; & humida pollice ficans
Lumina compello? *Corydon*? quid tristis Olympum
Sic oculis metire tuis? an luna quid istoc
Distiterit meditare loco? vix hoc dabit ipse
(Nescio quis) totum radio qui censuit orbem.
Tu modò pasce greges; & sit tibi fistula curæ.
Cor. Parce graves nimium pastori figere leges
Pastor; vt attonitum vario pecus omne larratu
Protegat interdum, domino cessante, Lyciscæ:
Expulit hinc Dietyrna lupos; nec (siqua tenemus
Prædonum à spolijs aliena in iura ruentum)
Nostra peregrinos metuunt armenta leones:
Cernimus in tuto pecudes errare per altum
Gogmagog, & Lycidæ modò cantabamus amores:
Donec fortè canis leporem mea nacta (vidēsne?)
Præteritæ meminisse dedit mihi somnia noctis.
Iol. O pinguem (*Corydon*) leporem! sed somnia narres.

Cor. Parturiunt hyemem venti, libramq; secutus
 Equales quamvis noctes facit esse diebus,
 Longiùs hinc meditatur equos deflectere Phœbus;
 Frigora ne gelidæ noceant tibi proxima terræ,
 Pallia substernas, vt quæ narramus (*Iola*)
 Cuncta sedens animo (non sunt ea vana) reponas.

Iol. Dic age, quandoquidem leni sub sole iacemus,
 Dum sicca tellure licet, dum nubila pendent,
 Tergaq; surgenti defendit collis ab Austro.

Cor. Summo mane fuit, sub opaca crepuscula somnum
 Hesternus captare labor mihi lumina suasit.
 Solverat *Arcas* oves, & me secuta tenebat
 Post confusa quies malè coctæ somnia cenæ,
 Tempore quo placidis, verosq; imitantibus actus,
 Spiritibus gaudere solet mortale cerebrum.
 Tunc ego non (vt erat) videor sub culmine somnum
 Carpere; sed vigil inter oves regnare, meamq;
 Carminibus recreare novis, & arundine, mentem,
 Et pulchrum *Lycidam* patri componere *Scoto*:
 Cum subito attentas incertus clamor ad aures
 Pervenit exorients; vlulatibus vndiq; mistis
 Et nemus, & gemitu vicinia tota remugit.
 Obstupui; riguere comæ, timidoq; pavore
 Brachia succutiens calamos stridere coëgi,
 Vt mihi sum visus, cum me sopor vsq; teneret.
 Postquam parva meos mora confirmaverat artus;
 Et video nullum gregibus superesse peric' lum;
 Summa pedo nixus montis iuga lumine lustro,
 Aut videor lustrare: venit (miranda capenus)
 Ecce Diana venit, nemorum Dea, colle secundo,
 Funereos imitata choros; hanc quattuor ante
Hippolytus, Cephalus, Persæus, & pulcher Adonis,
 Atra manus iuvenum, pheretrum lugubre ferebant,
 Impositumq; super spoliatum luce leonem:
 Ipse caput vidi, nec quid meditarer habebam.
 Quid tibi vis? lacrymaris, vt hæc tibi somnia narro?

Falle-

- Iol.* Falleris ; ast oculos ventus lippire cœgit :
 Tu modo perge feri nobis producere funus ;
 Remq; Sophocleo tragicam depinge cothurno.
- Cor.* Pone nigris iuvenes *Latoia* vestibus ibat,
 Crine soluta, caput pullâ velata Cupressô.
 Stant humeris versæ Phætræ; sceptrumq; verendum
 Dextra tenet, nervoq; arcum fert læva remisso.
 Proximus insequitur *Lycidas*, diademate cinctus
 (Hâc etenim iuvenem solatur imagine Diva)
 Tristior at reliquis; at non formosior illo
 Villus erat tristi : tu collige qualis (*Iola*)
 Eius in ore decor quem sic dolor ipse decebat:
 Mille dein iuvenes glomerantur, & ordine bini
 Mille faces, manibus malè congrua tela, ferentes,
 Non procul apparet, quam nulla ceciderat ætas,
 Stipitibus fruticans, & multo robore sylva:
 Huc vbi delati iuvenes, posuere pherestrum
 Admonitu Triviæ : tum sumptâ quisq; securi
 Ingentem, dignamq; suis incidere messem
 Falcibus accelerant ; structisq; ad funera lignis
 Pelle suâ vacuum super astruxere Leonem,
 Inq; pyram iecere faces ; ferit æthera fumus
 Præ quo non potui quæ sunt post acta videre.
 Sed tamen (humanas sic ludunt somnia mentes)
 Postmodo summa deæ, longèq; hinc dissita, nullo
 Templâ labore viæ videor penetrare, deamq;
 Flammiferumq; chorum lugubre audire canentes:
 Tresq; videre hirtâ positas cum pelle coronas.
 Hæc mihi miranti cristatus somnia rumpit
 Nuncius auroræ, quo non solertior alter
 Ore ciere viros, famulasq; ad pensa vocare.
- Iol.* Pandite iam fontes oculi; satis ipsa biberunt
 Corda suas lacrymas: & mollia pectora læsit
 Diffimulata quies : Iam verè somnia magnum
 Pondus habere scio; nec te phantasma ludunt.
 Ecce tuus (*Corydon*) *Leo*, quem sic *Delia* luge,

Scotus erat magnus, rapuit quem perfida Clotho.
Hunc diadema triplex, cum sceptro & pelle leonis,
Hunc tibi templa Deum, rogos & lugubre pheretrum
Ostendunt; hunc tu mecum modulare peremptum.

Amb.

Ducite Pierides, æternum ducite funus:
Scotus & occiduis, & notus Scotus Eois,
Et sub vtroq; polo, nunc arcâ clauditur urna:
Occidit ille hominum Divûmq; expressa voluptas,
Occidit; ast huius magnum & memorabile nomen
Luminibus vestris Læthes vñbracula vincet.

Eiusdem Hendecasyllaba.

MVix filiolæ Tonantis vtrò
Descendere simul iugo bicorni,
Omnes vñanîmi choro canentes
Quicquid laude homines dedere dignum:
Fundunt & sua quæq; separatim
Blandis carmina copulata nervis,
Hunc Diva Vranie canebat, illum
Tristis Melpomene; hunc Thalia supra
Communes hominum ordines ferebat,
Illum Calliope; hic per ora Clîas,
Hic per Terpsichores adibat astra;
Multosq; audio voce consecratos
Euterpes, Eratûs Deaq; nonz,
Quæ multum memorans canensve dicta est;
Hoc sed carmine recta stare nescit.
Alternâ vice quæq; canticenas
Divino modulantur ore lætas;
Nigrum donec inaudiere fatum,
Fatum sceptrigeri nigrum Iacobi:
Tum questæ hoc pariter. Sed ô quis illas
In mentem revocet meam querelas!
An non sic Erato, Quid, ô quid, inquit
In Musas adeo protèrva sævîs
Mœra? heu Regni, Academiæq; fulcrum

Invito

Invito rapis hinc iniqua Phœbo
 Quodd' doctus fuit hic quodd' & disertus;
 Nec non Rex sapiens, benignus. æquus,
 His mors nominibus dedisset olim
 Vitę ducere longiora fila:
 Quid quodd' Pacificus, piusq; & almæ
 Defensor fides, vel absq; bello?
 Agnosco invidiam dolosa Mœra:
 Ne regnum minuat coli rapacis;
 Dum corpusq; animamq; vis petire,
 Hoc in vis alios ferire mille.
 Ergò quid loquar? aut quid haud loquar? vos,
 O vos terribiles, nigra, feroces,
 Tristes, infatiabileq; Parcæ,
 Nulli parcere quæ soletis; Huius
 Dulcem è corpore sanguinem hauriatis;
 Clarum at nomen ego canam per omne
 Humani generis forum; Iovisq;
 Æternam in gremio locabo mentem.

Guil. de Insulâ, Coll. Regalis.

DEbuerat Scotiæ Regem, dedit Anglia Cœlo;
 Sic (dices) nomen liberat illa suum?
 E patriâ accipiens alias transmittit ad oras,
 Et se depositum restituisse putat?
 Quisquis es, iniustæ noli indulgere querelæ,
 Nec patrie nimius pectora turbet amor:
 Qui dedit eripuit cœlestis creditor idem;
 Affirmans, Scotiæ, ius prius esse suum.

I terræ ac Cœli discordia iusta *Isacæ*,
 Felix, quodd' victam se fateatur humus.

C*Arele;* virtutum quàm Sceptri iustior hæres
 (Atq; hæres Sceptri non dubitante) patris.

Si

Si tua permittat pietas post fata *Iacobi*,
 Parturit Aonidum carmina læta chorus.
 Vix dum siccatis ~~in vivis~~ cantat ocellis;
 Arripiuntq; suas gaudia nostra vices.
 Quàm felix hæc est, quàm grata iniuria! vtrinq;
 Distrahitis Musas tuq; Paterq; tuus.

T. Vincent Coll. Trin.

Fallimur? anne ideo Martis sub mense *Iacobus*
 Occubuit, pacis quodd' pius author erat?
 (Scilicet iratus belli Deus, ultima Regem
 Limina trans mensis noluit ire sui)
 An quia succedens Princeps in margine mensis,
 Qualis erit posthac, omina læta darèt?
 Sulpicor, accipioq; omen, nam mense decebat
 Tali magnanimum regna subire Ducem.
Carole Magne (licet sic te appellare) secundis
 Ut cœpisti avibus, sic bene semper eas.

Sam. Weale Coll. Regal. Soc.

Dum sponsam nato meditaris (maxime Regum)
 Factus es (hem mirum!) vir quoq; Sponsa Dei.
 O dignos Christo Thalamos, dignosq; Hymenzos,
 Quos superi resonent, Angeliciq; chori!
 Quos vel Terra canat: nisi quod detenta dolore
 Se viduam tanto defleat illa viro,
 Delicijs, animà, Genio (quid plura?) *Iacobo*
 (Quo vivo haud summis cederet ima locis)
 Defuncto fureret damnis perterrita, si non
 Speraret Thalamos (*Carole Magne*) tuos.
 En par coniugium totus quo gaudeat orbis;
 Nec summo invidas æmula Terra polo:
 Nam si alios Thalamos celebraret terra Britanna,
 En aliud cœlum terra Britanna foret.

Io. Dod. Sac. Theol. Bac. Eman. Coll. Soc.

Recm.

S mea cur toto quæris rarissima libro
Carmina, cui pauper non ita vena fuit:
In ficto aut sterili pronus labor, ardua veros
Res versu in luctus ire, nec experior.

O quam frigida res mihi videtur
Nostris funeribus (*mis* I A C O B E
Absit dicere cœlitis, per omne
Seculumq; superstitis) querendis
Versus, & toga pulla, lacrymazq; !
Nugas tollite quin ineptiasq; .
Iam *Moloch* placet, & *Baal* sodales,
Non hîc flebilibus opus Camænis,
Zibynis potiùs sed aut caminis.

Recusatio.

A Ntè C A R O L E quam piè parentem
Et tuo & patriæ infimul parenti
Te solo æquiparabili I A C O B O ,
(Res, non exigua profecto curæ
Ac vix Oceano exequenda luctus
Iusta solvere tam pio parenti)
Cogor, ne Tibi vel Tuis triumphis
Minus forsitan auspicatus assim
Et nimbo gravis, & situ capillum,
Purgare, & veniam pudens pacisci.
Cur autem renuas ? Profecto *Princeps*,
R E X iam tergemina nitens coronâ
Illusterrime splendidissimeq; ,
Nemo plus faveat Tuis triumphis
Secundòve tibi precetur annos,
Et quâ tergemina nites coronâ,
Quam qui flebile plurimum parentat
Et nimbo gravis, & situ capillum,
Et tuo & patriæ ac suo parenti,
Te solo æquiparabili, I A C O B O .

Deprecatio.

H I

Nec

NEc ſatis eſt, iterum ſupplex tibi, CAROLE, volvor,
 CAROLE REX, iram deſugioq; tuam:
 Si niniuſꝰ videar lacrymandi in funere *Patris*,
 Illacrymo damnis, CAROLE, nempe tuis.
 Iſta tua eſt clades, nobis de Principe ſpectum eſt,
 Sed tibi ſubtracto cum Patre crevit onus.

Ad uariſor.

AUte ego te nondum credo periſſe, IACOB E,
 Virtute tantâ diuitem;
 (Nam quis io ſuperi ſuperis cognatioꝝ ipſis?)
 Tantarum & artium & partium:
 Aut non hepialo (parcat Thymbraea propago)
 Contra Lecnem hæc ſubula eſt:
 Omnibus à morbis ut iam ſe inclamet Alecto
 Ruina vix talis venit.

*Eluſionis Pro-
 greſſiva.*

TV quoq; prædix' ti noſtros, Thameſine, dolores,
 Egreſſus, ut fama, alveo, eſt.
 Anne doces quantus lacrymarum naſcitur imber
 Nobis adacto vulnere,
 Cum tibi præviſum tantum pariterq; alienum
 Commôrit hos fluctus malum?

*Tempus Me-
 tu.*

CUradeò IACOBE brevi discrimine, quærunt,
 Indueriſq; Angliam, exueriſq; animam?
 (Vix tridui diſtabat iter) myſteria certè
 Inſunt eventis & ſua temporibus:
 An fortè ut doceas, non tantum lubrica regum
 Sceptra ſatis fragili conditione geri,
 Sed, bene quod monet alma Fides, ſi tempora rectè
 Hæc tua fluxa loces, non peritura dari?

Ad ſudorem

SVdatum eſt abavo ſubeunte ad ſceptra, IACOBE,
 Iſta tuo, quaquâ panditur imperium:

Ad ſanguinē.

NVnc quoq; ſudetur, ſed ſanguine (funera tanti
 Surt tua) ſed *grumis*, non *diaporeticè*.

Hic firmus est, qui, dum tegeret Pacemq; Fidemq;
 Nil non periculi provocat,
 Et iugulum cultris, & diræ colla securi
 Sicisq; præbens pectora:
 Pace tamen moritur Pacis Defensor & Author,
 Fideiq; pro, plenius fide:
 Evasis cultros: beo te? fors publica restat,
 Amisse cui talem ducem
 Dirius & cultris, & sicis, atq; securi
 (Me cerne) quavis dirius.

Rex fructum
 Terra.

Solvite iamdudum duris onerosa catenis
 Grativo, amici, brachia:
 Demantur malè constricto sua vincula ferro,
 En primum ut in pugnas ruat!
 Exulet extremo posthac Concordia Gange,
 Terras reliquit PACIFER.

Mortuus est
 Rex Pacificus.

IACOBEIS sive Historia.

IMo age, & à primâ repetamus origine cladem,
 Damnaq; Rex *Auguste*, tuis hærentia bustis
 Mandemus famæ: Malleim, si tanta potestas &c. ††††
 S. Collins *Sacellanus* parentavit. (Require alibi)

*In Senatus-Consultum & Academicum de anniversariâ
 Memoriam Sereniss. Reg. IACOBI.*

Fortè secus virides spariabar arundine ripas
 Ista canens undis, *Cantabris* ora, tuis;
 En redivo iterum latantur cuncta *Iacobo*,
 Nullus & in *Nato* non putat esse *Patrem*.
 Vulneris ecce tui video cœquantia labra,
 Macte animo, & lacrymis parce, *Camena*, tuis.
 Vix etenim mansit *Carolo* medicante cicatrix,
 Singula nec filo deteriore fluunt.
 Audiit iratus, nec *Granta* coërcuit iram,
 Et luteum medio protulit æne caput;

H 2

Sic-

Siccine (ait) noſtro inſultas *Maleſans* dolori ?

Et careat merito Regis honore cinis ?

Nec liceat raptum *Patria* meminiffe *Parentem* ?

Sitô; nefas proprijs ingemuiffe malis ?

Ergò *Vrbes Regem*, deſenſaq; *ſacra Patrum*,
Muſa Patrem nullo flebitis officio ?

Tuq; priùs *Magno* nequicquam exulta *Iacobo*

Heu fueris, latice *Proxima Muſa meo*,

Tenifi compellans per ſecula *Regis* amici

Suſcitet ad mœſtos triſtis imago ſonos.

Siccine *Municipes* ſiccato lumine *Muſus*

Crediderim ad ripas poſſe federe meas ?

Comprecòr antè meo pereant in gurgite *piſces*,

Limofaſq; traham decolor amnis aquas.

Quia mea *Munifico* heu quondam chariſſima *Regi*

Semper agat *grates* ſedula *Muſa* novas.

Tum quoties *Phœbus* duodena peregerit aſtra,

Stet rurfus madidis mœſta *Camæna* genis.

Sicq; dolens pullà *Muſarum* in veſte ſacerdos

Indicat publi triftia *Fefſa* ſua

Fefſa (fidem) ſine fine dabo, *Pietasq;* perennis

Scribetar *Fafſus* non peritura meis:

Scilicet ut fiant, fiant dum inſta Iacobo,

Grat aſimul Carolo, chara perinde Deo.

Dixerat, & ſubitò noto ſe gurgite condens,

Spumanti tremulas vortice torſit aquas.

G. Boſw. C. leſ. Sen. Procur. Acad.

Siquid repperias obſcurum : (Candide Lector)

Nubila ſunt ſubitis carmina noſtra malis.

Occurrat ſiquis tibi verſus Hypermeter : Idem

His lacrymis nullum prædicat eſſe modum.

Siquis deficiat: tentantem dicere plura

Deſeruit dominum penna manuſq; ſuum.

Imprudens errat ſi fortè Typographus: æquum,

Ignoscas, ſupplex poſtulat: æger erat.

R. W. Regal. P. C.

F I N I S.

C 4477

31482

SL

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE
HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION